

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1981

JÚNIUS

Bevezetés helyett

Huszonkilenc éve születtem Pécsen. A Mecsek lábánál édegelő öreg, szikkadt sárkánygyík alighanem örök emlékem marad. Meghatározó élményeim a jogi egyetemen eltöltött négy esztendő alatt gyűjtöttem, valamint az utána következő két évben, amikor újságíróskodás mellett egy minden értelemben amatőr, s azóta bizonyos értelemben legendává nőtt happening-színházat vezettem, a KEKK-et.

Ebben a hat évben - az új mechanizmus árkádiai korszakában - folyamatosan egy eszméletlen komédia színpadán éltünk. Hol. Rosencrantzként, hol pedig Pistol zászlósként. Szerelmek és csalódások, újabb szerelmek; ha beleuntunk a lapcsinálásba, a képzőművészet megváltásába, filmet forgattunk; lázadtunk és világot bosz

szantottunk, hatóságot rémítettünk magunk tartásával, revolvernek álcázott szájharmónikával.

A többi nem túl érdekes. Udvariasan mosolygunk. Az árkádiai kor múltán barátaim jó része átment filiszter-be: a harmonikás ügyész. és gyakran olajozza szolgálati oldalfegyverét, a szerelmes buzgó családapa, a finn-rendező az ország egyik legnagyobbképűbb adjunktusa és így tovább.

Én sem panaszkodhatom: szerepeltem antológiákban, rádiójátékokat többször játszották, novelláim, kritikáim, publicisztikáim megjelennek.

Ez a darab kicsit leszámolás a régi emlékekkel, de egyben feltámasztása is.

SZÁNTÓ PÉTER

Ágyrajárók

komédia

SZEREPLŐK:

MÁGERNÉ, albérleti özvegy

IVÁN, az anyja fia

VERA, kezdetben csupa kisbetűvel

FERI, dettó

LÓRI,

MARCI, albérlő urak

JULISKA, albérlő

Első rész

A színpadot a nézőtér felé nyitott félkör alakú fal veszi keretbe. E falban egymás mellett sok-sok ajtó, mint valami kuplerájban. Középen hátul bejárat, kinyitható, téglalap alakú, dróttüveg-ablakkal.

A színpad jobb oldalán ellipszist formázó pódium, dobogóféle. Csak a felét látjuk, jobb oldala valahová a színpadon kívülre nyúlik. Ez a dobogó kb. másfél méter magas.

Festői zsúfoltságban rengeteg bútor; mindenféle, szedett-vedett és műbútorasztalos remek vegyesen. Baloldalt egy gáztűzhely, a bejárat mellett asztalkán telefon. A dobogón ezzel szemben csak néhány szék; egyszerű, nemes vonalú.

A játék kezdetén a színpad sötét, míg a dobogót kékes, villogó fény világítja meg, így a szereplők mozgása olyan, mint a némafilmen. Fehérruhás fantomalakok kergetőz-

nek halk, semleges zenére a dobogón a székek körül. Időnként mókás etikettel helytel kínálgatják egymást, néha kihúzzák egymás alól a széket. Ez afféle magán-balet. Egész végig táncolják.

A zene fölött jóval erősebb géphang szól.

HANG Albérleti szerződés. 1. §. Ez a2 albérleti törvények alaptörvénye, minden más albérlők közti jogviszony ebből származtatandó. 2. §. Az albérlő köteles minden hó-nap tizedikéig kezéimhez fizetni az albérleti díjat, melynek összegét a kölcsönös méltányosság fogja megállapítani, s amelybe az albérlőnek beleszólása nincs. 3. §. Az albérlő a lakásban csak tudtommal és engedéllyel tartózkodhat, rendkívüli helyzet, elháríthatatlan erő és természeti csapás kivételével. Ilyenkpr azonban előre be kell jelentenie, hogy a lakásban kíván tartózkodni. 4. §. Az albérlő társaival nem szervezkedik, nem csoportosul, ágyrajárókkal nem elegyedik, ennek, fejében azok kötelesek előre köszönni neki. 5. §. Az albérlő előzetes engedéllyel igénybe veheti az ágyrajárók helyiségeit, amennyiben az éjszakai turnus még, nem érkezett haza, a nappali ágyrajárók pedig már elhagyták a lakhelyegységet. 6. §. Az albérlők jogosultak kisebb anyagi és egyéb természetű szívesség elvégzésére nekem, ennek fejében ugyanezt igényelhetik az ágyrajáróktól. Akik ezt nekem teljesítik. 7. §. Az albérlő, aki ezeni viselkedési normákat nem tartja meg, megfosztatik a albérleti viszonyától és ágyrajáróvá minősítetik vissza.

Kivilágosodik a színpad. Mágerné rakosgat, ide-oda rohangál. Juliska esetlenül áll a szobla közepén, kezében rejtvényűjsággal.

Mágerné nagydarab negyvenes, de fiatalabbnak öltözik. Juliska huszonkét éves lehet, lombo\$ teremtés, meglepő, irdatlan mellekkel

JULISKA (szórakozottan) Mit tetszik csinálni? MÁGERNÉ (a színpad túloldaláról, hangosan) Rendet, Mondtam már!

JULISKA (a rejtvényűjságba bújva) Igen? Én meg azt hittem, hogy rendet... (Dünnögve) Tetszik tudni, én azért nem engednék be a lakásomba egy idegent. Csak úgy...

MÁGERNÉ Mi van?

JULISKA Semmi. Szóval rendet tetszik csinálni?

MÁGERNÉ (közelebb jön) Nem hallom.

JULISKA Semmi... Azt mondtam, nekem nem lenne

bizalmam egy idegent csak így befogadni.

MÁGERNÉ Te nem vagy idegen? Mégis itt laksz. JULISKA De én megfizetek. Ez pedig mi a rosseb lesz? Családtag?

MÁGERNÉ Kis húsom, vannak itt magasabb szempontok is. Személyes szívesség. Az igazgatónő kért meg rá. Olyankor pedig nem lehet nemet mondani.

JULISKA (félíg még az újságból) Nem? Mit nem?... Ez ott valakinek a valakije? Valamije?

MÁGERNÉ Egy frászt! Elégedj meg annyival, hogy személyes szívességet teszek a Direktrisznak, aki így megmenekül egy kínos ügytől. Te! Hallod egyáltalán, amit mondok?

JULISKA Persze. Azt tetszett mondani: „kínos ügytől”.

MÁGERNÉ Ide figyelj, Juliska! Ha ez megtud valamit abból, amit most neked elmondtam!...

JULISKA (megint az újságba mélyed) Mit tetszett elmondani?

MÁGERNÉ Mondd csak, nyertél már ezekkel a hülye rejtvényekkel valaha is?!

JULISKA Hogyne. Egyszer egy élő bárányt. Azóta csak megfejttem a rejtvényt, de sose küldöm be. Hová tennék még egy bárányt?

MÁGERNÉ Neked bárány van a szobádban?!

JULISKA Ugyan, csak nem tetszik képzelni! Csak két szobatárs.

MÁGERNÉ Persze, az újak. No és, kis húsom, hogy vélekednek... a dolgokról?

JULISKA A Mari rendes. A másik? Az nem melegszik meg itt! Föl fogják csinálni! Pontosan az a típus, akit állandóan fölcsinálnak. Nem is értem az ilyet. Ja igen! Az éjszakai ágyrajáró, az a vasúti segédűfűtő kétszer is megpróbált bemenni Erikáékhoz. A fürdőszobából hallottam, fürdés közben. Azt mondta: a mumus úgyse veszi észre!

MÁGERNÉ Mumus?! Ezt mondta? Tisztán hallottad?

JULISKA (megint fejt) Nem tisztán, még csak akkor szappanoztam.

MÁGERNÉ Kis húsom, akkor a segédűfűtőt áttesszük a manzárdba, a fűtő-szobát meg összevonjuk a cseléd-szobacakkal. Hallod, amit mondok? Nem hallod, mi?

JULISKA De igen. „Mit mondok.” Ezt tetszett mondani.

MÁGERNÉ (tünődve) Szóval úgy gondolod, nem kéne ide venni? Te, tudod, van benne valami ázottveréb-szerű. Ah, ez nem olyan, aki valamire is képes.

JULISKA Miből látni, hogy ki az olyan?

MÁGERNÉ Te se vagy olyan, kis húsom! Ha én nem gondoskodnék így-úgy rólad! Tudod, a viszonyok! Mindig csak a viszonyokat kell értékelni. Ezt nem tudjátok ti megtanulni: szél ellen nem lehet! Álmok, mindenféle álmok, ehhez értetek!

JULISKA (bambán) Álmok?

MÁGERNÉ Ne tagadd, még neked is vannak álmaid. No, igen: még nekem is vannak! A különbség csak annyi, hogy én nem engedek magamnak akármit álmodni. Így azután az álmaim rendre megvalósulnak. Mert én olyat álmodok, amit előző nap már megcsináltam. Tudod, a viszonyok! Az élet törvényei, kis húsom! Most pedig megfürdök. (Kimegy. Kintről kiabál befelé) Szóval ez egy ázott veréb. De majd meglátod te is. És ne felejtse el, tetszik Ivánnak!

JULISKA Ivánnak? Ki nem tetszik Ivánnak? Még én is tetszettem neki, pedig én magamnak se tetszek.

MÁGERNÉ Csak ne szemtelenkedj! Már rég láttam a gyereken, hogy tetszik neki, mindig olyan nagy szemeket meresztett a lányra, ahányszor találkoztak az irodán. Tegnap meg, amikor mondtam neki, hogy idejön lakni, majd megőrült!

JULISKA Hát attól én is megőrülnék, ha most kéne idejönni lakni.

MÁGERNÉ Mi van?

Csöngetnek

Csöngettek? (Kikukkant a fürdőszobából vízesen, egy fürdőlepedőbe tekerve) Csöngettek...

JULISKA (a rejtvénybe mélyedve) Hát bizony! ...

MÁGERNÉ Istenem, hogy mosdani se lehet! (Visszarohan a fürdőbe)

JULISKA Ki kéne nyitni, mert még elmegy.

Mágerné belép fürdőlepedőben. Végigsörtet a színpadon és kinyitja a bejárati ajtót. Belép a fia, Iván. Középtermetű, rövidre nyírt, **holdvilágarcú**, húsz év körüli. Csónadrágot és ormótlan bakancsot visel. Szemlátomást erőszakkal hasonlítani akar valami kevés beszédű himalájai hegyvezetőre

IVAN (lomha, csoszogó, de ruganyosnak képzelt léptek-kel középre jön) Megjött?

JULISKA Megjöttem.

IVÁN Hülye vagy?!

JULISKA Csaknem. Mi az: görög város, hét betű?

IVÁN Kuala Lumpur. A végén dupla vé.

JULISKA Nem fér ki. Mondom, hogy hét betű!

IVÁN Anyuka! Megjött már?

MÁGERNÉ (anyai gyönyörrel, roppant büszkén) Hát persze hogy megjött, te nagy számár!

IVÁN (felvillanyozva) Igen? És hol van? Miért nincs itt?

Hová tetted?

MÁGERNÉ Az orvostanhallgatók szobájában fog lakni.

IVÁN (vádln) Nem azt mondtad: nálunk elvi kérdés,

hogy toleránsak vagyunk?

MÁGERNÉ Egy bizonyos pontig. Azok az orvostanhallgatók túl sokat megengedtek maguknak! Nem történt egyébként semmi. Az egyik maga mondott föl, a másikat pedig visszaminősítettem ágyrajárónak. Még módja van bizonyítani!

IVÁN De hol a lány?

MÁGERNÉ (közelebb lép a fiához, halkán mondja) Ne viselkedj már ilyen ostobán, kicsikém! A lány itt van. Itt is marad; befogadtuk, megkapja a szobát, fizetnie se kell sokat. Tudod, a Direktrisszel mindent megbeszéltem. Még hálás is lesz nekünk. De ne türelmetlenkedj! Bizd az időre! (Gyanakodva) Mondd csak! Tényleg tetszel te annak a lánynak?

IVÁN Hahh! Hát mit képzelsz te, anyám? Hát gondolod, ha nem láttam volna a szemében azokat a szikrákat, most itt állnék? Nem vagyok egy telepátikus típus!

MÁGERNÉ (félíg magában) Ugyan, ugyan. Hol állnál?

IVÁN És a Direktris tényleg hálás?

MÁGERNÉ Persze! Így eltusolhatjuk a lakásüzletét. Megbocsátja nekem a tavalyi Lessák-ügyet, ennek fejében én képletesen elfelejtem az ő furcsa szerepét a bőrkesztyűk ügyében. Ha szerencsénk van, elfelejti nekünk a Zita disszidálási dologát, mi viszont akkor megbocsátjuk a manzárdesetet.

IVÁN (vészjósló bambán közelít Juliskához) Na, mi újság, aranyom?

JULISKA Mármit hogy velem? Iván, már megint kezdted?! Iván, ne gyere közelebb! Hallod?!

IVÁN Megőrültél? Már viccelni se lehet az embernek?

MÁGERNÉ Gyerekek, ne veszekedjete!

JULISKA Én veszekszek? Miért nem tetszik a fiának mondani? Micsoda új divat ez, hogy velem hetyeg? Én tisztességes lány vagyok... Már. Nekem vőlegényem van!

IVÁN Tisztára belehülyülsz ezekbe a rejtvényekbe. Már a viccet se érted.

VERA (belép az egyik ajtón, kezében üres bőrönd) Az üres bőröndöt hagyjam a szobában, vagy tegyem... Bocsánat!

MÁGERNÉ Gyere csak, gyere, kis húsom! Úgyis be kell mutatssalak a leendő lakótársaidnak. Ez itt Juliska! Albérlő. Tudod, kedvesem, nehéz manapság az élet. Valahogy mellé kell keresni. Hát én albérlőket tartok ebben a szép nagy lakásban.

VERA Én majom meg azt gondoltam, én leszek itt az első. De nem baj: legalább van társaság!

JULISKA (közelebb lép Verához) Nagyon örvendek. Igazi megtiszteltetés. Keresztrejtvényt nem szoktál fejte-ni? (Szimatol) Hm. Tényleg veréb.

MÁGERNÉ A fiammal meg már találkozta... IVÁN
(*megragadja Vera kezét*) Boldog vagyok!!!

Bután állnak, egymásra merednek. Juliska a rejtvényrel foglalatostkodik

VERA (*Juliskához*) Tehát itt lakik ... laksz?

JULISKA (*gyilkos tekintettel fölneáz, majd tovább fejt*)

Mondtál valamit, aranyom?

VERA (*köhint*) Itt laksz?

JULISKA Itt. Ha hagynak.

Kis szünet

Szivarka ... Börszivar. Fügő huszonöt.

VERA (*ijedten*) Tessék?!

JULISKA (*ijedten*) Mi van?!

VERA Valamit mondtál.

JULISKA Én nem! Én csak rejtvényt fejtök. Ha hagy-nak!

VERA Szóval a szivarka-börszivar a rejtvényhez tartozott?

JULISKA (*megint fölriád*) Már meg mi van?! A francba

nem hagysz békén! Foglalkozz az Ivánkáddal!

MÁGERNÉ Juliska, Juliska! (*Kedélyesen*) Csak nem vagy féltékeny? (*Verához*) Tudod, kis húsom, a fiam itt afféle ellenállhatatlan szeladon.

IVÁN Pedig nem vagyok egy olyan típus!

JULISKA Hát nem. Csöndes típus se! (*Dühödten kimegy*)

MÁGERNÉ Nahát, én akkor se tudom kizavarni, ha akarom! Nektek meg egyből sikerült! Hogy csináljátok?

VERA A gyakorlat teszi. Hat év albérlet után az ember mindenre képes.

Irón türelmetlenül járkálni kezd le-föl. Bakancsai zörögnek, mint egy tank, szemlátomást élvezi

Még mindig nem tudom igazán fölfogni, hogy ide tetszett...

MÁGERNÉ Tetszett? Csak nem fogunk magázódni, koléga létünkrel!

VERA A munkahelyen is kollégák voltunk, mégse tegezdtünk.

MÁGERNÉ Az más! Itt lakótársak vagyunk.

VERA De akkor se!

MÁGERNÉ De igen!

VERA De nem!

MÁGERNÉ De igen!

IVÁN Kimenjek?

MÁGERNÉ Ugyan! A lakáshasználat feltétele, hogy a kicsike tegezni fog!

VERA (*gyakorlatiasan*) Ja, az más. Akkor szervusz, kis húsom. Ezt is kell mondani?

MÁGERNÉ (*röviden, hűvösen fölnevet*) Ha akarod, kis húsom.

VERA Szóval azt akartam mondani, hogy még most se tudom fölfogni ezt az egészet. Tegnap még nyomorult albérló voltam, ma meg ...

MÁGERNÉ Ugyan, hát ez csak természetes. Nézd, azt ígériék, megoldják a lakásproblémádat. De tudod, a Direktrixnek közbe jött valami...

VERA Tudom. Másnak oldotta meg a lakásproblémáját. Véletlenül rokonának.

MÁGERNÉ (*tárgyilagosan*) Csak nem akarsz ebből ügyet csinálni?

VERA Ugyan!

MÁGERNÉ Én vállaltam, hogy idejösz hozzánk, a Direktrix hálás lesz, megoldódott a probléma, a káposzta s elrohadt, és a kecske is éhen dögölt.

VERA Csak kicsit kellemetlen, hogy... benneteket kell terheljelek az igazgatónő kecskéje miatt.

MÁGERNÉ Jaj, ne csináld ezt, kis húsom! Mondtam már, hogy az én kis fizetésekiegészítésem ez az albérletesdi. Végül is ide rendes albérloként jöttél, jelképes összegért...

IVÁN (*tárgyilagosan*) Mennyit fizet?

MÁGERNÉ (*ugyanúgy*) Ötszáz forintot. Persze később még engedhetünk az árból. (Megsimogatja a fia fejét) A körülményektől függően. Itt nálunk családtagként élhetsz, egy szép nagy család tagjaként.

VERA Hány albérllöt tartasz?

MÁGERNÉ Hányat, hányat? Mindig ezek a számok! Vagyunk egypáran. Tudod, amilyen nehezek manapság a viszonyok, a körülmények...

VERA A legutóbbi albérletemben a házínéni diszkrétan megkért, hogy ne legyek visszautasító a férjével. Mert őt már csak untatja a szexuális élet, a férje pedig még... De volt olyan albérlet is, ahol a fogásznak készülő fiú, szívésségből az én fogaimon akarta kigyakorolni a szakmát.

IVÁN Milyen praktikus!

MÁGERNÉ Most már rendesen ideköltöztél?

VERA Igen, elhoztam a bőröndöket.

MÁGERNÉ És rendben van a dolog? Szóval biztosan ide költöztél?

VERA Miért? Hát persze!

MÁGERNÉ És ugye nem csinálsz balhét a Direktrix lakásügyéből?

VERA Miért csinálnék? Sokra megyek az igazammal, ha ő az igazgató.

IVÁN Nahát, de szellemes: igaz -igazgató! Nem vagyok egy verbális típus, de ez nagyon szellemes volt!

MÁGERNÉ Akkor én most el is megyek. Van egy sürgős telefonom. Csak maradjatok! (*\$ejtelmesen*) Nem zavarom a fiatalokat! (*Kimegy*)

Vera csodálkozva áll a sarokban, Iván föl-le járkál, boldogan csoszogva. Megáll Vera előtt, az arcába néz, aztán megy tovább. Ílja megáll

IVÁN (*szinte csodálkozva bámul*) Hát szia.

VERA Szia.

IVÁN (*ugyanazzal a nézéssel. Hirtelen bal karja kilendül, két ujjával, gyors mozdulattal megcsiklandozza Verát az álla alatt*) Cukormalac!

VERA Megvesztél?!

IVÁN (*még egy csiklandozás*) Tündi-bündi!

VERA Te hülye vagy!

IVÁN Igen! Töled! (*Ráveti magát a lányra, kalimpálva birkóznak*) Teljesen megőrültem!... Mióta először látalak!... Na, ne légy olyan kis mulya!... Hallod, nem bánt a bácsi!...

VERA (*kiszabadítja magát. Nevetni kezd*) Bácsi!!! ... Hahaha, rögtön megőrülök! Te lennél ez a bácsi?

IVÁN (*megpróbál közelférközni a lányhoz, kézzel-lábbal hadonászva, tornázva. Vera kinyújtott jobb karjával távol tartja*) Tudod, engem szeretnek a lányok!... Na, igazán! . . . Most mit hülyéskedsz?..

VERA Szóval szeretnek a lányok? Es mindet így hódítottad meg?

IVÁN (*büszkén*) Igen! Az összes itteni albérllő lány mind a karjaimba omlott.

VERA Hát udvarolni nem is szoktál?

IVÁN (*elengedi a lányt*) Udvarolni?

VERA Szépeket mondani, bókolni! Hogy szép a szemük. Ringó a járásuk. Körte a mellük. Hogyha egy szellő a hasukra fújna, egy vihar se tudna onnan lesodorni.

IVÁN (*megigazítja a frizuráját*) Szép a szemed. Ringó a járásod. (Ismét ráveti magát) Körte a melled! ... Hallod?... Na, ne izélj . . .

FERI (*benyit az ajtón. Meglepődik*) Szevasztok. Segíthettek?

A küzdő pár az utolsó pózban megmerevedik

IVÁN Kösz, már megvan.

FERI Boc-ánat hogy zavartam. Nem volt kint a törölköző a kilincsen, azért gondoltam, hogy bejöhettek. Szevasztok.

VERA Ne! Maradj!!!

FERI Maradjak?!

IVÁN Tűnj a francba, mert kirúglak!

FERI (*közelebb lép, kissé morcosan*) Ezt komolyan gondoltad?

IVÁN Szóval... Hogy most ez a pillanat nem alkalmas...

VERA Maradj!!!

FERI Ahogy én benneteket ismerlek, előbb-utóbb úgy is eléri, amit akar!

VERA Bennünket?

FERI Benneteket, albérleti nőszemélyeket.

IVAN Na, mész már a csudába?!

VERA Ne! Maradj!!!

FERI Az én izlésem szerint a szexhez három ember sok.
(*Futólag rápillant Ivánra*) Iván esetében azt hiszem. még kettő is. (*Kimegy*)

Vera harsány nevetésre fakad

IVAN Ezt hogy értette?

VERA Talán hogy nem vagy egy szociális típus.

IVAN Mondták már neked, hogy szép a szemed?

VERA (*járkálni kezd föl-alá. Megáll Iván előtt, hirtelen kinyújtja a karját, és megcsiklandozza a fiút az álla alatt*) Cukormalac!

IVÁN Ezt ... Ezt most miért csinálod?

VERA Tündi-bündi!

IVÁN Na... Csiklandós vagyok!

VERA Gyakorlom a figurát. Ezt még nem ismertem, IVÁN Te, hát mire játszod meg magad? Végül is nem én vagyok az első!

VERA Ha volt valakim az életben, ez azt jelentené, hogy ezután mindenkinek kell lennie?!

Kitör belőlük a nevetés

Te tényleg így szoktad magadnak a nőket szerezni? IVÁN Áh, csudát! Pénzt sose adok értük!... Most mit nevensz?

VERA Eszembe jutott a „cukormalac”. Te! És minden lány... Szóval az ilyen albérleti nőszemélyek - már-mint ahogy a kedves, antipatikus fiatalember mondta - mind lefekszenek veled?

IVÁN Áh, csudát! Van, amelyik nem, de azt anyuka ki szokta rügni!

VERA Te! És ezzel a Julissal is?

IVÁN Az régen volt! Nekem elképzeléseim vannak! Tudod, milyen nő kellene nekem?

Vera kíváncsian egy fotelba kuporodik. Iván hadonászva magyaráz

Én egy olyan nőt szeretnék, aki... Szóval nem kell, hogy túl szép legyen! A haja? Szóval a haja az mind-egy, az engem nem érdekel, lehet akármilyen. Csak mitesszerei ne legyenek, azt nem szeretem. Legalábbis ne sok. Az nem baj, ha öregebb, mint én, csak túl kövér ne legyen. Szóval, mit tudom én, megvárnám a munkahelye előtt, vennék neki virágot, olyan kéket. Nem azt a drágát, hanem olyat, amiből sok van a száron, tudod, kis harangok. Aztán elmennénk a moziba, és a híradó alatt megfognám a kezét. Meg amikor a film menne, persze csak akkor, ha nem valami kalandos, szóval inkább valami társadalmi drámára vinném el... De hát hol találok én ilyet, aki szeretne engem?!

VERA Es amíg nem találsz egy csúnyát és öreget, beéred velem?

IVÁN Nem. Illetve, te olyan... izé vagy. Olyan mozis. És félsz.

VERA Öregem, te is félnél, ha egy idegen cukormalacot játszana veled. Nem értem, miért nem keresed meg az igazit?

IVÁN Mondd csak, hol találok én olyat?

VERA (*gúnyosan*) Hát, a leírásod alapján tényleg elég ritka. Mivel foglalkozol tulajdonképpen?

IVÁN Társ vagyok egy üzletben. Gyönyörű lila majmokat gyártunk műanyagból, nagy kárbunkulus szemek-kel. Meg másegyebeket is.

VERA Az ilyesmirehöz rengeteg pénz kell!

IVÁN Van anyukának! Mit gondolsz, miért tartotta azt a rengeteg albérlet, meg ágyrajárót? Most már nem kellene, mert prosperál az üzlet, most már inkább csak sportból tartja őket. Nem tud leszokni róluk. De gyártunk ám más is. Gumikutyát, pipázó sündisznót, bérlettokot, meg ilyeneket. Majd egyszer adok neked néhányat! Leginkább a céllövődéseknek adjuk el az árut, jól fizetnek.

VERA Látod, nekem is valami ilyesmibe kéne belekezednem.

IVAN Na erről egyelőre szó se lehet! Épp elegen vagyunk!

VERA Dolgozni, albérletben lakni, fogamhoz verni a garast...

IVAN Hát igen. Az anyám, az csinálja jól. Tulajdonképp te hol laksz, amikor nem albérletben?

VERA Én időtlen idők óta albérletben lakom, Nagy, magas mennyezetű, régi szobákban, amelyeket körülleg a molyirtó szaga. Vizes, dohos betongarázsban, padlás-szobában harmadmagammal, ahol az egyik horkol éj-jel, másik a fogát csikorgatja, míg rá nem szokom az éjszakai sikoltozásra. Kertvégi sufnyiban, ahol a házi-úr biciklijét az ágyamnak kell támasztanom, különben nem ferek az asztalhoz. Egyszer szeretnék olyan albérletben lakni, ahol nincsenek háziak! Állítólag van ilyen, több emberrel beszéltem, aki már látta: nagy lakás, sok-sok szobával, jóféle társaság, ki-be járunk, marhaskodunk, közösen elhatározzunk mindenféle nagy-szerű dolgot...

IVAN Látod, nálunk pont ilyen; csak éppenséggel mi is itt lakunk! De tulajdonképp így nyáron pár napra igazán hazamehetnél!

VERA Haza? Nem járok én már négy éve haza. Az apám megmondta, tönkre fogok menni a nagyvárosban, és majd hazakullogok, mint a kivert kutya... Nem egészen ezt a szót használta, szóval majd sírok a küszöbükön. Tudod, szerintem igaza volt! De most már nem megyek, azért!

IVAN Na látod, akkor meg mit keckeckedsz?!

VERA Keckeckedek?

IVAN Hát velem! Úgy sincs más választásod! Albérleted nincs, haza nem mehetsz, itt a cuccod, itt kell maradnod.

VERA Igen ám, de én legfőljebb ágyrajárónak jöttem ide, nem ágybajárónak! Különben is: az én helyzetem egészen más. Mindjárt megmondalak az anyádnak, az majd eligazít, hogyan kell bännod velem!

IVAN Az anyám?!

VERA Én ugyanis az anyád munkatársa vagyok, a Direktrix kéreására vett ide, nem pedig a fia kedvére.

IVAN Az anyám?! Az anyámnak mindenki a zsebében van, ő meg az enyémben. Azt hiszed, fél a Direktrixétől? Gondolod, hogy nem elég...? Na, ezt hagyjuk. Igazán nem akarlak elkészeríteni, de képzeld el: kimész most a két böröndöddel az utcára, este hatkor, albérleted nincs, aludnod sincs hol, szállodára nem telik, haza nem mehetsz... Hát érdemes keckeckedni? Már akkor nagyon tetszettél, tudod, amikor először találkoztunk. Anyuka már akkor megígérte... (*ljedten elhallgat*)

VERA Folytasd csak?!

IVAN Szóval szerintem nem érdemes. Előbb vagy utóbb, mindenki beletörődik a helyzetbe. Nézd, végül is tető van a fejed fölött, megbecsülnek, ha nem ugrálsz, még szeretnek is. Adott esetben itt csak ezt kérik tőled. Másutt azt, hogy írj valaki nevében egy disszertációt, csinálj úgy, mintha szép ruhák lennének a háziúron. Ezek a körülmények, tudod, a szabályok. Én még soha senkit nem láttam, aki szél ellen tudott volna pisilni úgy, hogy ne legyen vizes a ruhája.

VERA Én viszont azt tanultam a gimnáziumban: könnyebb fölemelt szoknyával elszaladni, mint letolt bugyival!

IVAN (*érdéklődve*) Attól függ, van-e bugyi rajtad? VERA Nézd: egy darabig szórakoztató a pimaszságod, de ne felejtse el, legalább négy évvel idősebb vagyok nálad!...

IVAN Remek! Hiszen mondtam, hogy az a...

VERA Sajnos mitesszereim nincsenek. Szóval ide figyelj, kisfiú! Elbántam éri már külön legényekkel is! (*Ki--siet*)

IVÁN (*odasétál a bútorokhoz, némelyikről újjával szórakozottan letörlő a port. Belerúg egy székbe, az össze-dől*) Na, tessék! Ez is biztosan szerelmes. A fene egye meg. Már megint szerelmes vagyok! De utálok! Jaj, de uuutálok! Majd megint nem tudok vacsorázni. Ki-fogyok a nadrágjaimból. Pfuj! Még majd nápolyit veszek neki! Hát nem undorító? Keveset alszom, karikás lesz a szemem. Jól kiröhögnek az emberek.

MÁGERNÉ (*beront*) Na, mi újság? Hol a kicsike?

IVÁN Elment röhögni. Illetve... Szóval elment átöltözni.

MÁGERNÉ Már ennyire jutottatok?

IVÁN Mennyire?

MÁGERNÉ Hát ennyire! Hogy át kell öltözni.

IVÁN Ennyire. Kiröhögött.

MÁGERNÉ Ki-rö-hö-gött?!?

IVÁN Kiröhögött. Kétfőára.

MÁGERNÉ Nem azt mondtad, hogy szerelmes beléd?! Hogy láttad a szemén?

IVÁN Azt láttam. Mondtam is neki, hogy láttam. De nem hiszi el.

1tEÁGERNÉ (*aggodalmasan*) Te gyerek, még bajt csinálsz nekem! Ide figyelj: ez a lány nagyon veszélyes! Nem is a személyében, hiszen egy buta liba ...

IVÁN Hülye tyúk!

MÁGERNÉ Ostoba pulyka! De potenciálisan! Gyerek, én most a Direktorsz kezében vagyok! Nem érted?! Meg-kért, a szó szoros értelmében megkért, oldjam meg a helyzetet! Az, ilyesmi nem gyerekjáték, megoldani egy bizonyos helyzetet! A helyzetek mindig újabb helyzeteket szülnék, és ha mind megoldottam őket, akkor a Direktorsz egyáltalán nem oldhat már meg semmit. De. ha nem oldom meg?! ... Ide figyelj, ne csinálj nekem tt bajt! Ez a derék lány idejön, mit sem sejtve, én meg rekomendálom a fiamnak, aki becsapott!

IVÁN (*elszántan*) Akkor én most földhöz vágom magam!

MÁGERNÉ Jaj, kisfiam, ne! Jaj, mi van?

IVÁN Már szédülök is! Érzem, hogy jön a vörösség föl a fejembe!

IwfMÁGERNÉ (*odaugrik a gyerekekhez, legyezgeti, pofozza*) Tartsd magad!

IVÁN^T (*elszántabban*) Ha tovább pofozol, elájulok!

MÁGERNÉ Mit csináljak, édes kis fiam?

IVÁN Hozd az ágyamba a Verát.

MÁGERNÉ (*elengedi Ivánt, aki meglepetten a földre esik*) Szóval te még itt tartasz?

IVÁN (*a földről*) Elájulok!

MÁGERNÉ Ajulj el! Hogy lehettem ilyen ostoba! Még életemben nem botlottam ekkorát! Nem magyaráztam elégszer, hogy mindig a körülményeknek kell engedelmkedni? Hogy azokat óvatosan ki lehet használni? De teremteni nem lehet őket! Ahhoz mi kicsik vagyunk! És akkor te beleviszel ebbe az örültség-kel Es én még azt hittem, szívességet teszek a Direktorsznek, meg neked is kedvedben járok! Uramisten!

IVÁN Pedig én megmondtam neki, hogy nálunk ez nem szokás!

MÁGERNÉ (*kétségbeesve*) Megmondtad neki?!

IVÁN Megmondtam! Hogy majd jól kirügöd, ha pimaszkodik!

MÁGERNÉ És még mit?! Azt nem mondtad véletlenül, hogy tőkepénzes vagyok?

IVÁN Ah, azt nem! Csak annyit, hogy a te pénzeden ben-ne vagyok egy üzletben.

MÁGERNÉ Mit csináljak? Uramisten, mit csináljak?!

Belép Vera

Jaj, kis húsom, most hallom, hogy ez az ostoba kölyök miket tett veled! A hülye állatja!

IVÁN (*a földről*) Elájulok!

MÁGERNÉ Dögölj meg!

VERA Ha megengedi, ma még itt maradok. Holnap keresek magamnak albérletet.

MÁGERNÉ Megsértesz?! Magázol?! Már megint magázol?! Hát tehetek én róla, ha a fiam ellenem fordul?! Mi anyák mindent megteszünk, azután látod: mégis! Majd te is megtudod, ha gyerekeid lesznek...

IVÁN Nem akarunk gyerekeket!

VERA Voltaképp Iván nem is idegesítene. Még nem laktam olyan helyen, ahol ne molesztáltak volna. De egy kicsit úgy érzem, kelepcebe csaltak. Az elmúlt fél órában több szomorú meglepetés ért, mint másutt fél év alatt.

MÁGERNÉ Kelepcebe? Az én házamban?

VERA Ne mondd, hogy... Ne mondja, hogy nem tudott erről az egészből! Az igazgatóné elsumákolta a lakás-ügyet, maga idefogadott, s ennél a trágýából rakott,

szép, nagy. rohadt tűznél a maga kis nyársonsültjét is meg akarta sütni!

IVÁN Nahát, ez is milyen kifejező! Es te lettél volna a nyársra húzva?

MÁGERNÉ Mire való ez az egész ;igazságtalan vádaskodás? Erdemes ilyen buta gyanúsítgatásokon összevesznünk?

VERA Buta gyanúsítgatás? Az is buta gyanúsítgatás, hogy az albérlektől kizsarolt pénzen maszektságot nyitottak?

MÁGERNÉ És? Kinek mi köze ahhoz? Megdolgoztam érte! Azért dolgozok, hogy nekik jobb legyen. Tudod, mennyit kell takarítani, mosni arra a sok koszosra? Mennyit nyelni a mérget? Hogy a fürdőszoba sose szabad, hogy ha véletlenül kombinéban lépek ki a szobámból, azonnal három férfiből botlok?

IVÁN (*ábrándosan*) Meg kell a szívnek szakadni!

VERA Nincs véleményem!

MÁGERNÉ Ugyan, kis húsom! Miért kell ebből ilyen nagy ügyet csinálni? Följelentesz a rendőrségen? Mindent rendben fognak találni: nálam mindenki be van jelentve, bűnözőket, fiatalkorúakat nem tartok! Följelentesz a tanácsos? Minek az alapján?! Milyen bizonyítékokkal?!

VERA Miért gondolja, hogy föl akarom jelenteni?

MÁGERNÉ Talán a Direktorsz ügye? Azt hiszed, mész valamire? Azt hiszed, nem tudják a főnökök, mi történt? Ez is pompásan belekerül a dossziéba. Ha majd egyszer meg akarnak szabadulni tőle, szépen előveszik és a fejére olvassák! De addig mehatsz az atyaistenhez, az is csak mosolyogni fog rajtad; , szelíden, mint a mongolidióták! Az egyetlen ember, akit tönkretelhetesz - én vagyok.

Tessék, nyugodtan! Tégy tönkre: mondd el mindenkinek, hogy megesezt rajtad a szívem, be-fogadtalak, és te cserébe kicsinálj! Mert egy rohadt albérleti uzorás vagyok, aki ötszáz forintot kérek tőled egy tizenkét négyzetméteres szobáért, amit három-nak is kiadhatnék, fejenként ötszázért!

IVÁN Hatszázért! Sót!

VERA Nem akarok én senkit kicsizhálni! Csak menekülni szeretnék ebből az egészből...

MÁGERNÉ Nem akarsz, nem akarsz?! De mi a vége? A Direktorsznek meggyőződése lest, hogy az egészet az ő megbuktatására csináltam. Azt hiszed, nem töri ki azonnal a nyakam? És miért? Az ostoba jószágomért!

IVÁN Es az én szerelmemért!

MÁGERNÉ Vera, Verocska! Azt (mondtad, eddig mindenütt valami aljas tette akartak készíteni. Azt mondtad, mindenhonnan elmenekültél, mikor nem bírtad tovább! De itt nem akarja senki, hogy bármit is csinálj! A fiam? Őt ne tudnád lefegyverezni? Ígérem neked, anyai szavamra ígérem, többé nem fog zaklatni!

IVÁN Na, szóval...

MÁGERNÉ Kuss! Itt nem kér tőled senki semmit! Ha sok az ötszáz forint, megegyezhetünk kevesebben. Az egyetlen, amit kérek, hogy ne tégy tönkre, kis húsom!

VERA Ezt a kis húsomat ne mondd többet, jó?!

MÁGERNÉ (*felvillanyozva*) Itt állak előtted, ha kell, le-térdelek. En soha semmit nem csináltam, csak meg-próbáltam élni a körülményekkel. Olyan nagy bűn ez? Itt nem kényszerít téged senki, csak kér! Arra kérlek, hogy segíts nekem! Nem parancsolok - te parancsolsz.

Vera leül a fotelba

IVÁN Én is kérlek. Egyenesen a .ív jogán!

VERA (*tűnődve*) Azt hiszem, blőfesz az egész, de maradok. Nem győztetek meg, de mit csináljak? M^AGERNÉ Épp ez az! Most kimennél három bőrönddel

az utcára úgy, hogy még álomra se hajthasd a fejed, csupán csak azért, mert neked elveid vannak? Mert csipi a szemed, hogy albérleket tartok?

VERA Ezt a kérdést hagyjuk, jó?

MÁGERNÉ Nem szabad, hogy elveink legyenek! Ezt a tanácsot fogadd el egy vén, viharvert banyától: nem szabad, hogy elveink legyenek! Az elv olyan, mint a szél: elfújja a fejed fölül a tetőt, kioltja a tüzet a kályhádban, és akkor a pucér fenekeddel ráülhetsz a jobb meggyőződésedre!

VERA (*fáradtan*) Lemoshatnám magam egy kicsit?...

A színpad elsötétül. A dobogón ismét megjelennek a mókásan táncoló figurák a sötétkékes villódzásban. A zene fölött Mágerné géphangja szól

MÁGERNÉ *(álmodozva)* Kabátfalvy úr mindig délután négykor jött ki a szobájából. Udvariasan meghajolt és megemelte a kalapját. Istenem, micsoda idők voltak, micsoda boldog idők. A zsebében egy szürke egér volt, az mindig kidugta a fejét és cincogott. Köszönj szépen, Cinike, mondta Kabátfalvy úr, köszönj szépen. A közös teázásoknál Cinike fölmászott az asztalra, beleivott az Earl Gray teába - istenem, Earl Gray tea! - megkóstolta a ribizililekvárt. Lélötty úr sehogy sem állhatta Cinikét, mondta is mindig: ez az egér még bajt hoz a házra. Meglátják, még bajt hoz. Be is következett, hiába kértük Kabátfalvy urat: szobaúr kedves, hagyja otthon azt az egeret. Istenem, micsoda idők! Akkor még azt hittük, a világ egyetlen nagy albérlet lesz. Istenem. Earl Gray tea!

A színpad kivilágosodik. A díszlet ugyanaz. Vera a fotelban ül, és egy felhúzható játék egérrel játszik. Az egér körbeszaladja az asztalt, de mindig leesik. Belép Juliska, hóna alatt fazékkal. Elnyűtt pongyolát visel, a szokott-nál is loncsosabb

JULISKA Na, mi van? Ide költöztél a társalgóba?
VERA Valahogy olyan fojtó a levegő a szobámban. Kijöttem egy kicsit.
JULISKA Csak azt akarom megkérdezni, kell-e pirospaprika a lecsóba?
VERA A lecsóba?
JULISKA Igen, a lecsóba. Lecsót főzök. Mondd csak, főzni kell egyáltalán a lecsót?
VERA A lecsót?... Azt hiszem, inkább sütni.
JULISKA A lecsót?
VERA Szerintem nézzünk meg egy szakácskönyvet. Azt se tudom, kell-e bele pirospaprika? *(Levesz a polcraól egy könyvet, lapozza)* Húsok... Mártások... Főzelékek ... Hol lehet a lecsó?
JULISKA *(kifelé bámul)* Mi? Hogy micsoda? VERA Mi a fene a lecsó? Főzelék? Köret?... No, itt van!
Azt mondja: a szalonnát üvegesre piritjük ... JULISKA *(ábrándosan)* Milyen lehet a szalonna üvegesen?
VERA Átlátszó!... Mi van veled? Teljesen meg vagy kavarodva.
JULISKA Összeveszttem a vőlegényemmel. Azt mondja, nem vagyok elég házias. Hát most mondd meg! Nem elképesztő?
VERA A hagymát karikára vágjuk, beletesszük. *(Fel-emeli a hangját)* Mikor félig átsült, sóval, pirospaprikával meghintjük
JULISKA *(bóg)* Én bizony isten felakasztom magam!
VERA Azért nem kell ennyire elkésredni! Fedő alatt pároljuk. Mi az a párolás? Figyelsz egyáltalán?
JULISKA *(bógve)* Persze! Kell bele a pirospaprika, én megmondtam! De ha nincs!
VERA Nem főzés, mert ahhoz víz kéne... Szerintem a párolás ugyanaz, mint a dinsztelés.
JULISKA Az a dinsztolás. Nincs pirospaprikám!
VERA Tessék, itt az enyém.
JULISKA Na, két nap alatt milyen jól berendezkedtél. Már paprikád is van. Szóval dinsztolni?
VERA Dinsztelni. Párolni. Itt van szalonna is, fogadok, hogy szalonnád sincs.
JULISKA És ha egy kis zöldpaprikát tudnál adni ...
VERA Mondd csak: hagymád van?
JULISKA *(sértetten)* Miért, minek nézel engem?! *(Megint bóg)* Én esküszöm, hogy elemészttem magam! VERA Egyáltalán, ki a vőlegényed?
JULISKA Nem láttad még? Itt lakik. Egy olyan ronda citromarcú. Tudod, háromszögletű feje van, mint a cse-rebogárnak, nagyon aranyos. És mindig komoran jár-kál. Orvostanhallgató! Biztosan láttad már!
VERA Két nap alatt még nem találkozhattam minden-kivel.
JULISKA *(kis szünet után)* Te! Gerincre vágott már?
VERA Kicsoda?
JULISKA Úgy értem, lefeküdtél már az Ivánkának?

VERA Eszem ágában sincs!
JULISKA Ugyan, ne hülyéskedj! Utána békén hagy, élhetsz, mint Marci Hevesen!
VERA *(hirtelen kitör)* De én nem akarok Marci lenni Hevesen! Hát nem érted?! Nem akarok Mar-cl lenni Hevesen!!! Elegem van az albérletekből, a hülye háziurakból, a hülye szobatársakból! Elegem van a hülye tanácsaitokból!!!
JULISKA Most mit őrjongsz itten? Azt hiszed, te különb vagy, mert kökényszappannal mosod a sejhajodat? 'Mit játszod meg magadat? Ide jönni nem derogált a kisasszonynak? Én megmondtam előre, mikor beléptél az ajtón, akkor megmondtam, hogy meg fog kefélni. Előbb-utóbb úgyis az lesz. Leszerződöttél, kis-anyám!
VERA *(lecsillapodva)* Ne haragudj, ha megbántottalak. Nem akartam. Legkevésbé te tehetsz erről az egészről.
JULISKA Én, haragudni? Eszembe sincs. Mikor én úgy-is elemészttem magam. Mert annak a baromnak is a kökényszappan tetszik. Hogy én miért nem mosakszok kökényszappannal? Úgyis a vízbe ölöm magam!
VERA Kérsz egy kökényszappant?
JULISKA Köll a rossebnek. *(Megszívja az orrát)* Menynyiért?
VERA Nesze! A tied!
JULISKA De nem kéred vissza? *(Kiszalad)*

Vera megint a gépegérrrel játszadozik. Nagyon ideges, türelmetlen. Az egér mindig leesik. Végül fölkapja, és a falhoz csapja

VERA A kurva mindenit ennek az egész rohadt világ-nak!

Belép Iván. Most orkánvászson kengurut visel, rövid tiroli nadrágot és ormótlan vázsoncipőt

IVAN Mi újság, szép királynóm? Vitorlázni megyek. Elvihetlek?
VERA Egy nagy nyavalyát! *(Ránéz Ivánra, kitör belőle a nevetés)* Így mész vitorlázni?
IVÁN Igen, mert úgyis mindig beleesek a vízbe. Nos, tegnap óta nem gondoltam meg magad?
VERA *(egyre idegesebb)* Azt hittem, te gondoltad meg magad! Anyád eléggé a lelkedre kötötte!
IVÁN Anyám!... Legföljebb majd elájulok neki. Gyerekkorom óta ilyen ájulós vagyok. Szóval mikor cicázunk egyet?
VERA Értsd meg, drága barátom: ha az Északi-sarkon te lennél a kályha, inkább megfagnék, mintsem hozzád bújjak!... Ne haragudj, de kikényszerítetted belőlem.
IVAN Ezt csak úgy mondd. Ti lányok mindig ilyeneket mondtok.
VERA Képzeld el, vannak álmaim jövőről, boldogságról, szerelemről! De ezekről nem fogok tárgyalni veled, mert összetaknyozod őket! Túl fiatal vagyok még ah-hoz, hogy az anyádról vegyek példát.
IVÁN *(jobb karja hirtelen kilendül, megcsiklandozza a lányt az álla alatt)* Cukormalac!

Vera csárdás pofont ad neki. A fiú habozás nélkül visszasaadja, a pofonok néhány percig így körbejárnak. Végül a lány váratlanul orrba vágja Ivánt, aki hanyattvágódik

VERA Jaj, istenem! *(Iván fölé térdel, fülével a fiú mellkasán hallgatózik)* Csak nem halt meg? Segítség!
MÁGERNÉ *(nagy lendülettel belép)* Bocsánat... Hát mégis? *(Boldogan)* Gyerekeim, tudtam én, hogy ez lesz a vége!
VERA Elájult.
MÁGERNÉ A boldogságtól! Biztosan a boldogságtól, az ment a szívére!
VERA Meg orrba is vágtam. Az közrejátszhatott a dolgan.
MÁGERNÉ *(félrelőki)* Üristen, vérzik! Vérzik a kis orra! Vízet, vattát, tampont gyorsan!
VERA Már elállt.
MÁGERNÉ Hogy tehetted ilyet! Te eszelős, te... *(Fékezni magát)* Te, te! ...

VERA Megint kezdte. Úgy látszik, én már sohase szabadulok meg.

MÁGERNÉ *(elengedi a fia fejét, az nagyot koppan a padlón)* Megint?! Hát ebben egy csöppnyi ész sincs?! Édes istenem, de megvertél!

VERA Sajnálom, ő is megütött.

IVÁN *(fejét fölemelve)* A Vera kezdte, a Vera kezdte!

MÁGERNÉ Esküszöm, nem normális! Most kezdem lát-ni, hogy nem egészen normális.

IVÁN *(f öltápáskodik)* Ugyan kitől örökölhettem? *(Kívonszolja magát)*

MÁGERNÉ Ne haragudj, kis hú... illetve ezt nem mondom többet. Látod, le tudod fejevrezni ezt az esztelent. Ne is törődj vele! Most már majd szépen rendbe jövünk.

VERA *(kábán)* Rendbe?

MÁGERNÉ Én is így kezdtem ám, amint te! Ilyen kis gyámoltalan, szerencsétlen gyerek voltam. Kétfalkezes, tehetetlen, ügyefogyott, félcéduzás. Csak azután rájöttem mindenre. Mindennek a nyitjára. Tudod, csak első látásra nehéz az egész.

VERA Első látásra?

IOIÁGERNÉ Nem érdemes senki igazáért hadakozni. Ha kikezdesz valakit, ha például megbuktatod a Direkt-riszt a testület nevében, pontosan ugyanolyan Direktiszkek születtek a testületből. Sőt: ha te magad leszel az új, te épp olyan leszel!

VERA Épp olyan?

MÁGERNÉ Csak maradj itt, csinálunk mi még nagy dolgokat együtt! Nekem terveim vannak! Majd még megbeszéljük: nem csak itt, az ágyrajárók között! És éne tartás semmitől, azt a lakást is kijárjuk előbb-utóbb. Tudod, az igazgatónőnek gyűlik a dossziéja.

VERA És az igazgatónő dossziéjában a te kis dossziéd, és a te kis dossziédban most már nekem is nyitottak egy lábgyezetet?

MÁGERNÉ Ugyan! Különben is, én képletes dossziékról beszéltem. De majd még dumcsizunk, jó? Ellenben lenne egy nagy kérés, ha megtennéd. Nekem most el kell mennem, és nem tudom, hazajövök-e éjszakára. Ha figyelne egy kicsit az albérlőkre, nehogy valami kárt tegyenek. Tudod, magukban, miegymásban. Szóval hogy rend és fejelem legyen.

VERA Voltaképp hányan is vagyunk?

MÁGERNÉ Magadat csak nem számolod közéjük? No, szóval: volt ugye két orvostanhallgató, ezeknek a szobájában most te laksz. Az egyik fölmondott, a másik ágyrajáró lett. Van ugye a Julis és a két szobatársnője, a Mari, meg az új lány. Akkor van a két orvostan-hallgató, a Feri és a Márton...

VERA Azt hiszem, a Feri már ismerem. A Márton a Juliska vőlegénye?

MÁGERNÉ *(nevetve)* Vőlegénye?! Velük lakik egy kétes 'figura, bizonyos Lőrinc. No és van a nagyszoba. Ott laknak az ágyrajárók. A maradék orvostanhallgató, egy vasúti segéd, egy... jaj, én már nem is tudom, de összesen tizen vannak. Ot éjszaka, öt nappal.

VERA Tulajdonképpen hol laktok akkor ti?

MÁGERNÉ *(zavartan nevetve)* Mi? Hát szóval az a helyzet, hogy Iván nevére is van egy lakás. És általában ott szoktam ... De idővel természetesen majd te is oda-jöhetsz, ha itt nem éreznéd jól magad. Vállalod ezt a kis kérést?

VERA Miért épp most mondanék nemet?!

MÁGERNÉ Hát ez igazán nagyszerű. Én akkor nem is zavarlak tovább. Szóval ne feledd: Juliska, Mari, új lány; Feri, Márton, Lőrinc; meg az ágyrajárók! *(Ki-megy)*

VERA *(szökdécselni kezd a gyerekek ugróiskolai szabályai szerint)* Juli-Mari-Feri-Lóri-Marci-Újlány, Juli-Mari-Feri-Lóri-Marci-Újlány. *(Hirtelen beledől a fotelba)* És az ágyrajárók ... Édes Istenem...

MÁGERNÉ *(visszajön, kezében egy rémítő, kínai selyem nagyvirágos pongyolával)* Fölvehetem én még ezt?

VERA *(fáradt hangon)* Szerintem nyugodtan.

MÁGERNÉ Nyavalyát! Úgy néznék ki benne, mint egy megtévedt elefánt. *(Végignézi magát)* Mikor az ember-nek már elernyed a bőre, jobb, ha nem vesz nagyvirágos pongyolát. Látod, mindenki ide jut egyszer, te is.

És akkor vége! Még egy-két év, és a fenekemen elfér az egész debreceni arborétum.

VERA Szerintem nyugodtan fölveheted.

MÁGERNÉ Nem vagyok benne túl 'kövér'? Naná! Ha az arborétum nem is fér rám, a virágkarnevál minden-esetre.

VERA *(fáradtan)* A te korosztályodban ... Mit a te korosztályodban?! A tíz évvel fiatalabbak közt is benne vagy az első tízben.

MÁGERNÉ Na. Csak ezt akartam hallani. A pongyolát egyébként nem veszem föl. Neked 'adjam'?

VERA Ritkán hordok pongyolát.

MÁGERNÉ Miért? Ez emelne előttük a tekintélyedet. Jobban szót érthetsz a nyavalyás albérlőnősséggel. Majd ezt is meg kell tanulnod: tekintélyt teremteni, tekintélyt tartani!

VERA *(nagyon kimerülten)* Ne haragudj, de... Szóval szeretnék lepihenni. Nagyon rossza a közérzetem...

MÁGERNÉ Maradhatsz itt, a társalgóban! Feküdj erre a kerevetre, kényelmes! No! Csak nem vagy szerelmes?

VERA *(kiáltva)* Nem! Nem vagyok szerelmes! *(Újra halkon)*

Bocsáss meg, sok volt nekem ez az egész ...

MÁGERNÉ Jól van, megyek már, megyek már. Már készen is vagyok. Ivántól ne tarts, elment vitorlázni. Te-hát: sok szerencsét! *(Kimegy)*

Vera ücsörög a fotelban, maga elé Mered. Egy perc múlva föláll, körbesétál a színpadon. Kinyitja a szekrény-ajtót, bekukkant a szekreterbe, néhány fiókot nézeget. Újjával megbillenti az egyik kristálycsillárt, az csörög. A bárszekrényben üveg rumot talál. Nagy borospohárba tölt magának, az orrát befogva, jéctéégbeesetten kiüssza a legalább egy deci szeszt. Az üveg mellett meglát egy doboz kubai szivart. Elneveti magát, rágyújt. Visszahanyatlik a fotelba, óriási füstkarikákat ereget

VERA Lekéstem a keszthelyi gyorsot. Elmegyek tehát a székesfehérvári személlyel. Siófokra érek busszal, onnan át az expresszrel Fonyódra. Már megelőztem a keszthelyi gyorsot, miért ne menjek busszal Keszthelyig? Tényleg: miért ne? És persze a busz körbejárja fél Somogyot! Mire odaértem, már régen elment Szentgyörgyről a csatlakozásom! *(Föláll, újra tölt magának, de ezt egyelőre képtelen leeröltetni)* Velem minden hülyeség megtörténik! *(Visszaül a fotelba)* Jaj, Anyucikám! *(Valakit idéz, szónokolva)* „Mi kérlek Püspök-hatvanba jártunk lisztért, zsírért,tojásért. Hétfőn-kedden a nagypapa aranyóráját ettük, szerdán-csütörtökön a láncot, pénteken az alpakka cigarettatárcáját.” *(Saját hangján)* Szerencse, hogy a nagypapának nem volt aranyere is. Bizony, ti minden dekáért kilókat fogytatok. Nekem meg nincs életem! Halljátok?! Nekem meg nincs életem!!! *(Eltapossa a szivart)* Pfüj! ... Most meg kiégett a szőnyeg! Le van tojva! Hallod, szőnyeg? Le vagy tojva! *(Körbeöntözi a rumot a színpadon, tántorog)* Mindenki le van tojva!... Én is!... Én még jobban! *(Ismét körbesétál. Megnyom egy villanykapcsolót, valahol zajosan működésbe lép a ventilátor. Halálra rémül. Megnyom egy másik gombot, erre lehúzza magát a véce. Ijedtében feldönt egy porcelán vázát. Az összetörik)* Csönd! Úgy maradj! Én parancsolok! Én vagyok a háziúr! Azt hiszitek, nektek mindent lehet?! Ültök a kis kádfürdőkben, és közben fél szemmel állandóan azt figyelitek, ellopja-e valaki a kökényszappanotokat?! Egy szót se akarok hallani! Itt én parancsolok! Én vagyok Mágerné! Én' voltam Mágerné! Én leszek Mágerné! *(Odatántorog a gáztűzhelyhez, megnyitja a csapot. A gáz hangosan sziszeg, hangja - a valódinál erősebben - betölt mindent. Gyufát gyújt, a rózsához tartja. Végül fölemeli, eloltja. Tünődve hallgatja a meggyújtatlan gáz sziszegését. Még egy gyufát gyújt, azt is eloltja. Megvonja a vállát. Kinyitja az összes csapot, lehajítja a sütő ajtaját. Odasiet retiküljéhez, megfésülködik, a villanykapcsolóhoz rohan, kikapcsolja a világítást - a színpad félhomályba borul. Még-egyszer körülnéz, lesimítja a ruháját, lefekszik a gáz-tűzhely elé. Körülbelül egy percig fekszik így, miközben a gáz sisteregve tódul)*

Jobbról belép Juliska, lábossal a kezében. *Előrenyújtott kézzel botorkál a tűzhely felé. Megbotlik Verában, visít.*

JULISKA Édesanyám!!!... Ja, te vagy? Csak nem vesztettél el valamit? Mi a csudát keresgélsz ebben a sötétségben? Legalább a villanyt gyűjtanád föl!

Vera feltápáskodik, eltakarja Juliska elől a tűzhelyt, gyorsan elzárja a gázcsapokat

Akkor én most megdunsztolom a lecsót. De milyen gázzag van itt! Nem hagytad nyitva véletlenül? (Megnézi a csapokat) Érdekes! El van zárva. De mi a csudától van ez a görényszag?

VERA (nagyon részegen, próbálja tartani magát) Ki tudja?

JULISKA Te piálsz? Hol az a pálinka?

VERA A szobámban. Nagyon sok volt nekem ez a két nap.

JULISKA De ugye te is érzed ezt a gázzagot? 'Honnét jöhet? Az ilyesmivel nem jó ám játszani! A múltkor is. mi történt a szomszéd utcában! Kinyitották a gázt és elfelejtették meggyújtani! Na persze, amilyen népek vannak! Azután meg odaálltak a gyufával, hogy főzzenek, mit gondolsz, mi vót?

VERA Hát...

JULISKA (kéjjel) Bumm!!!

VERA Bumm??

JULISKA Képzelted! Bumm! Leégett a hajuk!

VERA A hajuk? Az egész??

JULISKA Képzelted! Mire a tűzajtók elojtották őket már nem volt bőr a pofájukon! De hát itt locsogok közben meg éhen halok. Szóval főzzük meg a lecsót! VERA Főzzük meg?! Bumm?! ... Szóval, hogy itt gondoldod?... Megfőzni?!

JULISKA De mi a bajod?!

VERA Nincs gyufa!... (Háta mögé rejt) Itt nincs . . .

JULISKA Pedig itt kell lennie valahol... Na, majd hozok a szobámból!

VERA Ne!!!

JULISKA Mit ne?

VERA Hát a lecsót. Nagyon egészségtelen étel. Olvastam hogy szívkoszorúér-meszesedést lehet tőle kapni.

JULISKA Olyan erős az én szívem, hogy annak mindegy Apám, anyám, nagyszüleim, mind kilencvenéves korukban haltak meg.

VERA És gyomorfekélyt is!

JULISKA Erős az én gyomrom, mint a teheneké! Hol a. a gyufa?...

VERA Meg különben is, olyan büdös hagymás lesz tőit a leheleted, hogy a svábbogarfejű, . . .

JULISKA Cserebogárfejű.

VERA Elájul tőled. Azt mondja majd, nemcsak hog3 háziatlan vagy, de büdös is.

JULISKA Igazad lehet... Ezt előbb is mondhattad volna.

'Most már van pirospaprikám, szalonnám, mi a fenét csináljak velük?'

VERA Süssél szalonnát!... Jaj, azt se! Edd meg az egészet nyersen! Úgy a legfinomabb! (Kifelé tuszolja)

JULISKA Na, mit lökdösöl? Hol az a pálinka?

VERA (a kezébe nyomja) Itt van, csak ne idd meg mind

JULISKA (meghúzza az üveget) Ja, és a házinéni az mondta...

VERA Kicsoda?

JULISKA Hát a házinéni! Mágerné! Azt mondta, hog3 most te helyettesíted. Vagyis azt akarom mondani hogy a másik orvostanhallgató nem ment el! Ott lapu az ágyrajárok szobájában...

VERA Mit csináljak veled?

JULISKA El kéne küldeni. Ha mondjuk odamész hozzá és aszondod, kihívtuk a rendőrséget, vagy ilyesmi... VERA (gúnyosan) Esetleg megszarolhatnám?! ... Vagy csak úgy egyszerűen beszéljem rá az együttműködésre' Győzzem meg?!

JULISKA (hökken) Miről?

VERA Győzzem meg a viszonyokról?! 'Meg hogy itt mos nem ó kurvul el, hanem én? Itt nem kell semmit tennie? Csak a francba menjen, nehogy baj legyen!

JULISKA Én bizony nem értelek téged. Mert neked na gyon szárnyal a lelked. De csak azt mondom, nem jc

neked, ha iszol. Nem jó neked, ha iszol és ha gondolkozol. Tudod, a múltkor a Közértben elkezdtem utána számolni, nem csap-e be a kasszás? Mire rájöttem, hogy ötven fillérel becsapott, véletlenül százast adtam ne-ki az ötvenes helyett, az meg ötvenből adott vissza. Fene nagy lelketek van nektek, és azt szeretem, hogy mindig aggódok. Az emberiség! A világ! Honnét szerzed a kőkényszappant?

VERA Karácsonyra kaptam egy fiútól.

JULISKA A szerelmed?

VERA Szerelmem?! Én még sose voltam szerelmes. Nem volt idóm. Vagy túlságosan is hidegfejű vagyok hozzá? Csak egy fiú volt. Tudod, ahogy mondani szokták: a fiú olyan, mint a villamos; ha egy elmegy, majd jön a következő.

JULISKA Ezt biztos olyan mondta, aki busszal jár. Na, én akkor nem zavarlak. Majd később hozok gyufát. (Kimegy)

Vera ismét tölt az üvegből. A rum most ellenállhatatlan vidámságot okoz nála. Először kirobban belőle a nevetés, kikacagja a gáztűzhelyt. Utána körbekereng a szín--padon, nevet. Fölkapaszkodik a dobogóra, leül a szélére, lábát lógatja. Elkomorul, kényelmetlenül érzi magát, fészkelődik, leugrik. Újra nevetni kezd. Körbeszalad a zárt ajtókat, mindegyikre ráfordítja a kulcsot. A hátul középen álló bejárati ajtó külön is megpróbálja, nyitható-e?

Középre jön, tünődik, majd kihúzza az egyik fiókos szekrényt. Sorba nézi a fiókokat, az egyikből elővesz egy nagyobb dobozt. Gyógyszerek vannak benne. Válogatni kezd

VERA A-vitamin. Ha bevinnék két doboz A-vitamint, mi lenne... Botrány... Germicid-kúp, láz ellen. Lázam, az ninc. , .. Lukullin. Ez meg mi? „Naponta háromszor, kizárólag az orvos rendelése szerint. Meteorizmus és ... (Kirobban belőle a nevetés) bélgázképződés ellen!" Hogy ez a nő micsoda gyógyszereket tart... Hét ez rémes!... Hihi... Túlzott bélgázképződés ellen... No, lám, ezt hozzák magukkal a körülmények! A dolgok! , . (Eltünődik) Jó ég, hát én teljesen hülye vagyok!!! (Már megint nevet, csuklik) De nem érdekes. Majd holnap jót röhögnek rajta!... Tardyl! Áh, csak kettő van ben-ne! Itt a másik doboz! (Beveszi a két Tardylt, rumot iszik rá, fintorog) No, hol a másik? (Olvassa) Ka-rii... Hogy én milyen számár vagyok! Karil! Nem Tardyl; Karil! (Járkálni kezd a színpadon. Ásit. Egy asztalfiókból vékony madzagot húz elő, a csillárhoz méri. Legyint) Márpedig ma meg akarok halni. Világos? Mindenki vigyázz! (Tovább kutat. Egyre részegebb, időn-ként megdől a levegőben, de újra függőleges helyzet-be evickél. A két Tardyl is hat)

Hirtelen kemény, elszánt lépteket hallunk. A bejárati ajtó üvegablakára a lépcsőházi lámpa egy ember árnyékát veti. Az illető megpróbálja a kilincset. Az ajtó nem nyílik. Kulcsot illeszt a zárba, de mert Vera belül hagyta a saját kulcsát, nem megy a dolog. Az ember ekkor egyet-len lökessel kinyitja az ajtón levő kukucskálóablakot, amit Vera nyitva felejtett. A résen benyúl egy kesztyűs kéz, kihúzza a zárból Vera kulcsát, durván a földre dobja. Újra a kulccsal matat a zárban, majd hirtelen berüg-ja az ajtó. Hátulról megvilágított sziluettet látunk

(Vera közben a színpad széléig hátrált) De... Ne! . . . Hát . . . Segítség!!! ... Gyilkos!!!

Függöny

Második rész

Ismét a sztroboszkóppal villódzva megvilágított dobogót, s a magánbalettet látjuk. Közben Lórin, Márton és Juliska hangja szól

KÓRUS To photographers who care about quality, the Hasselblad Camera is worth its weight in gold or silver. A Philipp Morris, the world'sssfirstmild cigarette

is a gond life - a great scotch Johnny Walker is a part of it. Do you want a million dollar? Buy Canadian Airlines shares! Ist ein gutes Riziko: Westdeutsche Landesbank. *(Főlerősödve)* Come, where the flavour is: come to the Marlboro Country!!!

A színpad kivilágosodik. A szétdúlt bútorok között, a ki-tárt bejárati ajtó előtt a nagykabátos, kesztyűs Feri járhatja" a félig ajult Verát. Feri magas, kócos, jó kedélyű, afféle elsőprő egyéniségű fickó. Ugyanakkor sosem lehet megfogni igazán

FERI *(erőszakkal talpon tartja a lányt, aki lépésenként összecsucsklana)* Lóri! . . . Nem hallod?! ... Lóri. az anyád istenit!

BÓRI *(az egyik csukott ajtó mögül)* Mi van?

FERI Gyere gyorsan!

„ÓRI Nem tudok. Valaki bezárt!

Feri az ajtóig támogatja a lányt, elfordítja a kulcsot. Be-jön Lóri. Alacsony, párnás arcú; voltaképp jellegtelen jwatalember volna, ha nem lenne valami alapvetően keserű vonás rajta. Trikót és kapucnis lemeberdzseket visel.

LÓRI Mi a baj'?

FERI Itt van ez a lány, nagyon megijedt, amikor hazajöttem. Tudod, bezárta az ajtót belülről, én meg dühös lettem és kinyitottam. Azt hiszem. bekajált egy csomó altatót.

Lóri odamegy az asztalhoz, megnézi a gyógyszeres dobozt, bólint. Nyugodtan leül.

A jó mindenedet, ne ücsörögi! Segíts már! Először is itatni kell, meg jártni, és hívni a mentőket!

LÓRI Minek?

FERI *(döbbenet)* Nem vagy normális!

LÓRI Szóval a hölgy?

FERI A mumus barátnője. Nem mindegy? Egy csaj. Áltóltag tegnap óta lakik itt. Ő az új besúgó. Mit tudom én?

LÓRI Szóval a nőd. *(Két oldalról megfogják Verát és jártnak)* Szerintem a legjobb, ha most hasba szúrod magad... Az Isten rendőre se mossa le rólad, hogy nem miattad vette be a Tardylt. Később persze a csaj fölébred, látja, hogy földobta a talpad, ijedtében ő is kinyírja magát. így azután minden megoldódik. Én meg a kriptatokban összebékülök Mágernéval.

FERI *(vázert rohan)* Marha állat!

LÓRI *(kifelé ordít Feri után)* Ha meghaltatok, Márton meg én persze megigényeljük az üres szobát, és akkor már csak a mumust kéne eltenni láb alól. Vagy Márton elveszi feleségül.

FERI *(visszajön, nagyon dühös)* Menj most már a francba!

Ez a lány itt meghal, neked meg a szád jár!

LÓRI Ha nő lennék, és veled kéne élnem, alighanem én is öngyilkos lennék. Egyébként a nők sose halnak meg! Ki szokták aludni!

FERI Még egy szó és leütlek! Ézt az egészet majd mondd el a zsaruknak, ha kérdezik, miért hagytuk meghalni! Megyek, hívom a mentőket! *(Elengedi Verát, aki összenyekken)*

LÓRI Várj! Legföljebb két Tardylt vett be. Jót alszik és kész.

FERI *(újra fölemeli a lányt)* Honnan veszed?

LÓRI A mumus reggel tőlem kérte a gyógyszert. Úgy látszik, itt felejtette. Két tabletta volt benne összesen. És lehet, hogy az egyiket már ő bevette.

FERI *(megkönnyébbülten elengedi a lányt, aki megint összecsucsklik)* Ez biztos?

LÓRI Ha nem hinnéd, most nem engedted volna el ...

FERI *(megkönnyébbült)* Most ébresszük föl! Aludjon otthon. Ja, persze, ez itt van otthon.

I.ÓRI Távozhatok?

FERI Tartóztat valaki?

LÓRI Csak nem akartalak benne hagyni az inflagrantibon.

Ha hiányzom, összes termeimben megtalálsz.

(Jobbra el)

FERI *(megpróbál lenyúlni a lány torkán)* Na, lássuk még a maradékot!

VERA *(álmos-kában)* Ha eft még effer megfinárod, lehaapom av ujjad!

FERI Muszáj. Ez az egyetlen segítség.

VERA Máv jobban vagyok. Vedd ki a keved a fámból!

FERI Teffék!... Nagyon kellemes, meleg nyelved van.

(Elengedi a lányt, leveti a nagykabátot)

VERA *(borzasztóan néz ki. A fejét rázogatja, megpróbál magához térni)* Hogy jössz ahhoz, hogy halálra rémíts, és utána a számba nyúlkálj?!

FERI *(gunyorosan)* Először is: itt soha senki nem hagyja a kulcsát a zárban, mert akkor a többiek nem tudnak hazajönni.. Ha pedig nem tudnak hazajönni, nem fizetnek az albérletért, és akkor miért tart téged a mumus... a mamus? Másodsor: ötödéves orvostanhallgató vagyok, és ha haldokló embert látok, azon segítenem kell.

VERA Haldokló embert?!

FERI Nem akarok prédikálni, de a legnagyobb bűnnek tartom, ha valaki a zaját életéhez nyúl, amit másoktól kapott, és amiért elszámolással tartozik.

VERA *(a fejéhez kap, egy pillanatra megrémül önmagától, azután erőt vesz magán)* Szóval te vagy az a kirúgott orvostanhallgató, aki az ágyrajárok között bujkál?

FERI *(álpateitikus)* Sajnálom, hogy ismét csalódást kell okoznom, de az nem én vagyok. Szép számmal lakunk itt orvostanhallgatók. Én a leglojálisabb, legmegbízhatóbb, legmegvesztegethetetlenebbe legalbérlőbb orvostanhallgatók közé tartozom. És a továbbiakban nagy súlyt helyezek arra, hogy az is Maradjak! Tulajdonképp miért szedted be a Tardylt?

VERA Aludni akartam. Te pedig rőmtörted az ajtót. FERI Mielőtt álomra hajtod fürtös fejecskéd, mindig megöntözöd a perzsaszőnyeget rurtmal?

VERA Nem, csak amikor részeg vagyok.

FERI Amennyiben az gyakran szokott előfordulni, szegény perzsák csak neked szőnek.

VERA A legritkábban szokott előfordulni ... Most egy kicsit ... kiborultam.

FLRI Meg az üvegből a rum. Nem hiszem, hogy a mumus ... szóval Mágerné örülni fog ennek. Ittléted második napján berugatod a perzsát és törsz-zúzol.

VERA Nem lehetne valahogy eltüntetni a nyomokat'?

FERI Szerintem aligha. Meg úgyis a fülébe jut.

VERA Es ha megkérnék mindenkit' hogy ne mondja el?

FERI Attól tartok, én fogom elmondani neki. Juliskát már leszereltek, most sajnos a másik besúgó van soron... Vagy inkább mégse?... Végül is így a kezünkben tarthatunk ...

VERA *(sírva fakad)* De hát miért lennék én spicli'?

FERI *(telkesen)* Én inkább úgy kérdezném, miért ne lennél? Ha spicli vagy, megoldodsz a jövedelmedért tiszteséggel. Már úgy értem, tisztességes mennyiségben. Ha spicli vagy, tisztelnék, mert akiknek sügzs, számitanak rád. Ha spicli vagy, az albérlok tartanak tőled, és ezért tisztelnék. Így azután tiszteletükért se szépnék, se okosnak nem kell lenned - csak lenned. Ha spicli vagy ... De ne ábrándozzunk tovább!

VERA Bizonyára te is Mágernének dolgozol, hogy ilyen jól ismered a természetrajzukat.

FERI Még nem. De igazán nem bánnám, ha szólnál neki egy-két jó szót az érdekében. ,

VERA Tényleg ilyesmit akarsz csinálni?

FERI Miért ne? Nem emlékszel Varsányira az Egri csillagokból'? Nagyon kedves ember. Mindig az ellenség ruhájában járt, és hozta a jó híreket. Én baromian szeretnék már jó híreket hozni!

VERA *(elneveti magát)* Nagyon sötét alak vagy!

FERI Most, hogy idejöttél, végre van egy kis izgalom. Már azt hittem, teljesen terepszínű leszek az alkalmazkodástól. Ha örülsz egy kicsit a Megmentett életednek, erről az utóbbiról, kérlek. ne szelj Mágernének.

VERA Tényleg azt hiszed, hogy ő ültetett ide?

FERI Nézsd, ha albérlo lennél, szobatársaid lennének. Ágyrajáró pláne nem vagy. Még egy eset lehetséges. Hogy a fiacskájának hozott ide. Bár nem szokta csinálni ... Mindenesetre a rumos eső után gondolom mind-ez már tárgytalan.

VERA Te, én tényleg nagyon szégyellem magam azért, amit csináltam! Nem is tudom, mi történt velem. Most olyam szégyenletes ez az egész!

FERI Ugyan-ugyan! Csak ne mentegetőzz, láttam én már ilyet, meg ennél különbet is.

VERA *(nevetve)* Nem előtted szégyellem magam, te örült, hanem, Mágerné előtt! Tudom, hogy egy sumák dög, de mégiscsak idevett a lakásába, én meg tönkretettem az egészet! Egyszerűen nem értem, mi történt velem. Talán még sose ittam ennyit, és hirtelen minden olyan kilátástalan, olyan aljas lett! Tíz év alatt nem tudom kifizetni! És hogy tudna megbocsátani nekem?

Belép Iván. Ugyanabban az öltözékben van, a szeme körül hatalmas, lila monokli

Szent ég, ezt én csináltam?! De hiszen csak orrba vág-talak!

FERI Orrba vágta?!?

IVÁN *(boldogan)* Áh, ez, ez a vitorlarúd nyoma. Hirtelen megfordult a szél, aztán tudod, nem bírtam idő-ben lehúzni a fejem. Na de azért a vízbe is beleestem. *(Szimatol)* Gyerekek, mi ez a bűdös itt? És hogy néz ki a szőnyeg?

VERA Tudod, az van... *(Ferihez)* Na, mondj már vala-mit!

FERI Én?! Mondj te!

VERA Szóval... Kidólt a rumosüveg.

IVÁN A rumosüveg? Hiszen az benn volt a bársekreányben!

FERI Igen, a bársekreány is kidólt!

IVÁN Kidólt a bársekreány?

FERI Csak az ajtaja, és már meg is csináltam. *(Eljátszsa)* Tehát, itt állunk, egyszer csak kinyílik az ajtó mármint a bársekreány ajtaja - és szépen elkezd ki-felé jönni a rumosüveg.

IVÁN Kijött a rumosüveg?

FERI Szóval nem úgy a lábán, hanem kigurult. És ahogy kigurult, végigöntözte a szőnyeget. Mert a dugó is ki-jött belőle. Meg két váza is leesett. Azt hiszem, valami kisebb földrengésféle lehetett itt. Olyan négyes erő-ségű.

VERA A Richter-skála szerint.

IVÁN Ne is törődjetelek vele! Több is veszett Mohácsnál!

VERA *(ujjongva)* Komolyan mondd?!?

IVÁN Persze. Szoktam én viccelni?

VERA És a mamád mit szól majd hozzám? ,

IVÁN Anyuka?... Hát majd én megbeszélem vele. Ne féljetelek, mindig meg tudom győzni. Legföljebb majd elájulok!

VERA Ivan, te olyan rendes vagy! *(Megsimogatja)*

Feri zavartan énekelni kezd

IVÁN *(feldobódva)* Mi az, hogy meg tudom győzni?! Lyukat beszéltek a hasába! Végül is ez az ócska perzsa! *(Belérűg)* Meg a vacak rum!... Azért a rumért egy kicsit kár ...

VERA Majd veszünk rumot! És megisszuk az egészet!

FERI Khm ... Tardyl már nincs itthon.

IVÁN Akár ma este is! Még van itthon néhány üveg ital!

Vagy az is kiesett az ajtón?

VERA Eri csak ezt az egyet láttam.

IVÁN Jó, akkor ma este!

VERA Ma este!

IVÁN Tényleg várhatlak?

VERA Nem bízl bennem?!

IVÁN Olyan bizalmatlan típusnak látszom?! Szóval es-te?!

(Kilibeg)

VERA *(Feriinek magyarul)* Tudom, butaság, de tényleg olyan rendes volt. Valahogy most elkezdtem a másik oldalról nézni a viselkedésemet. Érted? Idejöttem, kiderült a kolléganómról, hogy albérlőket tart. Végül is kinek mi köze hozzá? A fia pimaszkodott velem, ezt rögtön az anyja nyakába varrtam. Megsértődtem, vádaskodtam, botrányt rendeztem. Megcsináltam ezt a ma délutáni cirksuzt! 'Majdnem meghaltam, érted? Semmiért! Végül is ezek rendes emberek - a maguk módján. Miért akarok én mindig a legfőbb erkölcsbíró lenni?

FERI *(gúnyosan biztatja)* Ez az! Honnan van bátarságod hozzá?

VERA Borzasztóan szégyellem magam. Délután volt egy pillanat, amikor úgy éreztem, megvásároltak. Hogy elvesztettem a tisztességemet. Idejöttem, beilleszkedtem, eladtam magam, a hallgatásom! . . De hát mondd: olyan fontos az én hallgatásom, hogy azért pénzt ad-nak? Olyan fontos vagyok én?!

FERI *(ugyanúgy)* Ez az! Végső soron te is csak egy kis porszem vagy! És majdnem, meghaltál e miatt a butaság miatt! Én a helyedben most azt kérdezném: miért kell nekem beavatkoznom mindenki igazságába.

VERA Az igazgatóm kihalt velem; nincs hol laknom. Ez az asszony idefogadott. Igaz, ezzel a főnöknőjének is szívességet tesz, de miért pont ő tesz szívességet? Miért nem más? Tudom: buta, sokszor ellenszenves a gyanús üzemeivel . . .

FERI De hát te vagy az erkölcsbíró, aki ezért elítélheted? Feküdj le Ivánnal!

VERA *(megdőbben)* Feküdjek le Ivánnal?!

FERI Ezt akarod hallani, nem?

VERA Komolyan gondold, hogy feküdjek le vele?

FERI Úgyis az lesz a vége!

VERA Hiszen Ivánt ki nem állom! Soha életemben nem tettem ilyet!

FERI Viszont nagyon rendes volt a rumosüvegből... ki-folyólag, és hálás vagy neki.

VERA De hát a hála nem alap arra, hogy ...

FERI A hála mindenre alap. Szerintem előbb-utóbb úgy-is oda jutsz, hogy ez a lehetőség fölmerül, tehát jobb előbb, mint később. Most még te válaszold, később már kényszerítenek rá.

VERA De ha mondjuk neked kéne? ...

FERI Hm... Ezen még nem gondolkoztam. Nálam egészen más a helyzet. Az én esetemben az is fölvetődne problémaként, hogy Iván hímnemű.

VERA Jaj, nem úgy értem! De ha mondjuk neked kel-lene a mumus... Mágernével? Vagy például velem? FERI Hát... Azt hiszem, Mágernével minden további nélkül.

VERA *(kis szünet után)* Értem, hogy ez sértés, csak azt nem értem, miképp érted. Egyszerűen nem tetszem, vagy ez amolyan lelki ellenszenv?

FERI *(mosolyogva)* Marci szerint semmi sem hozhat öszsze úgy egy férfit és egy nőt, mint a közös rókázás. Sajnálatos módon a mi esetünkben én csak segítettam rókázni...

VERA És ezért haragszol rám?

FERI Ugyan, hová gondolsz? Végül is a szakmámhoz tartozik. Sok minden ellenszenves benned, a magatartásodban, gondolkodásodban. Például... Például, hogy nagyon hasonlít az enyémmre!

VERA Neked is büzlik itt valami?

FERI Nem. Sosem szoktam szimatolni. Hagyjatok engem békén, és akkor én is békén hagyom az életet! Tudod, már első évfolyamon találkoztam az életcéllal. Lementünk a körbonctanra, ahol nagy betonasztalokon heverték a beesett arcú tetemek. Néhány légszoros villanykörte világította meg ezt a húskiállítást, a mű-szereken visszacsillant a fényük... Mellékesen, ekkor simogattam meg gumikesztyűben a Dölle Zsuzsi fene-két, egész kataton lett a réműlettől, visitani sem tudott. Szóval a prof halántéktól halántékig szépen kör-bevágta a tetem koponyáján a bőrt, azután az arcra húzta. Mondván, hogy mostantól ez nem emberi holt-test, hanem arctalan corpus - munkaeszköz.

VERA Ha olyan megrendítő élmény volt, miért tapogattad közben azt a lányt?

FERI Először is: nem volt megrendítő élmény. Másodszor: nagyon kellemes, kerek feneke volt. Azt mondtam: ez az életünk legnagyobb hazugsága. Mert minden helyzetben jön egy prof, aki atyáskodva az arcodra vagy a más arcára húzza a bőrt, és akkor rögvést minden rendben van. És így jön létre a mi kis szerelmi háromszögünk: a profok döntenek helyetted, megóvnak a megrázkódtatástól, vigyáznak lelki békédre, mind-össze csak azt kérik, hidd el, hogy a corpus - corpus: vagy alkalmasint hagyj, hogy a pófádra húzzák a bőrt, Hát tudod, én kiszálltam ebből a háromszögből.

VERA Es miért mondtad, hogy... menjek be Ivánhoz?

FERI Gondoltam, szerzek nektek egy jó estét. *(Hirtelen)*
Mefogjam a fenekedet?
VERA Legkorábban, ha a boncasztalon fekszem! *(Kirohan)*

Feri leül a fotelba. Kinyílik az az ajtó, amelyiken Iván bement. Egy kéz kirakja Iván bakancsait az ajtó elé. Feri odamegy, megszemléli a lábbelit, azután egy másik ajtó elé rakja. Kintről beszélgetők közelednek, találmra beugrik egy ajtón. Mágerné és Juliska jönnek be, lopva, mint az összeesküvők

JULISKA Na, mostan én nem értem, mi a baja ezzelaz új lánnyal?
MÁGERNÉ Melyikkel?
JULISKA Hát a kőkényszappanossal. Tegnap még oda-volt érte!
MÁGERNÉ *(suttogva)* Ma is odavagyok. Csak sajnos, nem egy ázott veréb.
JULISKA *(szintén suttog)* De hát végül is bejött a csöbe, nem? Elég használható, nem?
MÁGERNÉ Tudod, sose bocsátom meg neki, hogy úgy rám ijesztett. Ez a nő kezelhetetlen! Most megijúhászodott, de lehet, hogy holnap újra kezd.

Nyílik az ajtó, amelyiken át Vera eltűnt. Mágerné és Juliska ijedten beugranak egy másik ajtón. Vera kijön, lehúzza a cipőit, lábujjhegyen elindul. Nyikorogva kinyílik Feri ajtaja, Vera visszarohan a szobába. Feri kinéz, ekkor nyílik Mágerné ajtaja, Feri is visszahúzódik rejtek-helyére

(Suttogva) Ezt a nőt csöbe húztam, de nem tartom a kezemben.
JULISKA Én aztán ginem értek ehhez! Csak azt látom, hogy használható.
MÁGERNÉ Drága a fenntartása. Olyan, mint egy luxus-kocsi, sokat fogyaszt, és nincs hozzá pótalkatrész.

Vera ajtaja kinyílik, Mágernéék elbújnak. Vera átegyensúlyozik a színpadon, kezében a cipőjével, bemegegy azon az ajtón, amely elé Feri a bakancsokat tette. Feri megint kiles, de mert nyílik Mágernéék ajtaja, visszahúzódik

JULISKA És most már nem fél attól a Direktrixtól?
MÁGERNÉ Szépen itt tartjuk, amíg elül a vihar. Én befogadtam, a Direktrix megoldja a saját lakásügyét, aztán két-három hét múlva hiába ugrál ez a lány, ki-egyengetik, mint püpos gyereket a prés alatt.

Nyílik az ajtó, melyen át Vera eltűnt, Mágernéék elbújnak. Megjelenik a lány, jelekkel mentegetőzik valaki-nek odabent. Feri ajtaja is nyílik, Vera visszaugrik

FERI Elmentek? *(Lábujjhegyen Vera eredeti ajtajához settenkedik, kopogtat, vár. Mágernéék ajtaja nyílik, Feri reflexszerűen beugrik Vera üres szobájába)*

MÁGERNÉ *(suttogva)* Törvények és szabályok nélkül nem lehet élni. Aki mást mond, hazudik. Tudod, a Níluson él a krokodilusmadár, amelyik a krokodil hátán ücsörög, kiszedi a fogai közül az ételmaradékot, tollászkodik. Hát én a krokodilusmadárban hiszek! De csak próbálna meg egyszer az a madár krokodilus lenni!

JULISKA *(értetlenül)* Hogy lehet egy madár krokodilus?
MÁGERNÉ Vannak, akik az életben krokodilusnak születnek. Mások meg krokodilusmadárnak. A legrosszabb a többieknek, mert azokat megeszi vagy az egyik, vagy a másik. Lehet, hogy szomorú, de így van. És akik eb-ben nem hisznek, azokat *utálom*, gyűlölöm, mert azok-nak semmi sem szent!!! Azok azt hiszik, lehet tör-vények nélkül élni, csak úgy, bele a vakvilágba! Azok ilyen ázott verebek, és ott végzik, ahol ez is: a szemét-dombon!

Beszélgetés közben kimennek. Vera ismét előjönne

VERA De hát mondom, hogy véletlen volt! Elnézést, még egyszer elnézést! Értse meg, nem a zöldvirágos alsógyátyájára voltam kíváncsi!

FERI *(kinyitja az ajtót, Vera visszaugrik)* Hogy itt mi-csoda forgalom van! . . . Lehet, hogy már bement? *(Oda-lép Iván szobájához, halkán kopog, majd bemegegy)*

Vera kijön az ajtón, mentegetőzzbe megvonja a vállát, Cipője nincs a kezében. Bemegegy ajsáját szobájába

FERI *(kijön Iván szobájából, kócos és tépett, visszafelé magyaráz)* Az anyád istenit, nem látod, hogy nem én vagyok?... Hogy nem ő vagyok én? Vagy mi a fene?! VERA *(kilép a saját ajtaján)* Mi van, megelőztél?

FERI *(még Iván ajtajában állva)* *(Tudod, az úgy volt . . . , Nini, de hol a cipőd?)*
VERA *(megpróbálja egyik lábával a másikat takarni)* Valaki véletlenül bevitte. Oda! *(Kopog a már jól ismert ajtón)* Elnézést, isten bizony, nem azért... csak a cipőm...

Odabentről artikulatlan üvöltés) hallatszik, és kiröpi egy pár férficipő

FERI Szentséges ég, ez az én cipóm! Hogy került oda?!

Újabb üvöltéssel kiröpi Vera tippje, majd még néhány pár

Randevú, randevú?
VERA Ha tudni akarod, igen!
IVÁN *(kilép az ajtaján, hunyorod a világosban. A másik szeme alatt, a monoklival átellenben friss karmolás)* Ti mit csináltok itten?
VERA Már semmit. *(Belekarol Ivánba)* Gyere! *(Bemen-nek a fiú szobájába)*
FERI *(hökkenten ül egy székben. Hirtelen elordítja inagát)* Lóri, Marci!

Ezek ketten besietnek. Marci sovány, magas, tényleg háromszögletű feje és citromszíndi arca van. A sovány, magas emberek esetlenségével mozog

LÓRI Ki lett megint öngyilkos?
FERI Öngyilkos?... Ja, öngyilkos. Nevetni fogtok: Iván bevett harminc Tagametet.
LÓRI Itt ma mindenki megőrült?
MÁRCI Az ég áldjon meg, hát a Tagamet gyomorfekély-re van!
FERI Épp ez az, utólag jöttem rá!
MÁRCI Szegény Iván, teljesen felborítja a savháztartását!
FERI Hát ez az! Még majd meghal itt nekünk!

Marci megragadja Lőrinc kezét, berohannak Iván szobájába. Másodpercek múlva megelennek, kezénél-lábánál fogva hurcolják kifelé Ivánt,, aki üvöltve tiltakozik

IVÁN Hülyék, hagyjatok! Állatok, barmok, mit akar-tok?! Ne bántsatok, halljátok?!

MÁRCI Harminc Tagamet, szentséges anyám!
LÓRI Csak üvölt, mindjárt betömjük a szádát. *(Marci-hoz)* Gyomormosás vagy beöntés?

FERI Mind a kettő! *(Marci és Lóri kihurcolja Ivánt)* De hogy honnét jutott eszembe épp ez a Tagamet? VERA *(kilép az ajtón, ruháját igazgatja)* Most boldog vagy?

FERI Boldog lennék?... Az hiszetrn, igen.

VERA Miért csináltad?!

FERI Épp ez .a borzasztó, hogy *nem* tudom! Soha életben nem avatkoztam be semmibe, és akkor éppen most!...

VERA Se prof, se hulla, se diák!

FERI No, ezt magyarázd meg, *ha* tudod!

VERA Voltaképp hálásnak kéne lennem. Most látom csau, milyen nevetséges volt ez az egész... Annak a szerencsétlennek tényleg kimossákia gyomrát?

FERI Attól tartok... Ez a legkevesebb, amit megérdemel... Gyerekek, hozzátok vissza, csak *vicceltem!* Tagametet nem is írnak föl Magyarországon!

MÁRCI *(bejön, feltürt ingujjal)* Jókor szólsz, aranyoskám. Nekem is akkor jutott eszembe, hogy az egész

házban nincs fekélyes, amikor már két liter vizet beletöltöttem.

Lóri betámogatja a megviselt Ivánt

IVÁN *(baljóslatúan)* Melyik ordította azt, hogy „vicceltem”?

MARCI Valaki azt ordította, hogy vicceltél?

LŐRI De hát miért vicceltél volna?

IVÁN Nem én ordítottam, hogy vicceltem, hanem valamelyiktek azt ordította, hogy „vicceltem”!

MARCI Mindenesetre nagyon hülye vicceid vannak, ha vicceltél!

LŐRI Az ilyesmivel egyáltalán nem szabad viccelni! FERI Tudod, hogy erre a viccre rámeheztél volna? Viccből gyomormosást kér!

IVÁN Értsétek meg, nem én voltam! ..

FERI Persze, ez jellemző a pszichopátiás alkatúakra. Először viccelnek, azután abból is viccet csinálnak. MARCI Szerintem adjunk neki még egy gyomormosást, attól jobban lesz!

LŐRI Az elveszi a kedvét az ilyen viccektől!

IVÁN Ne. ne!!!

FERI Hagyjátok, már magánál van. Majd fertőtlenítiük a gyomrát némi rummal. Azt mondtad, ugye, van még néhány üveg ital?

IVÁN Néhány? Én összesen egyről beszéltem, de azt se ...

MARCI Viccelünk, viccelünk?!

Iván rohan az üvegekért

(Kiordít) Szívecském, szívecském! Vacsora!

JULISKA *(besiet)* Vacsora? Mit eszünk?

MARCI Úgy gondoltam, csinálj valami vacsorát. JULISKA De nyulacskám! *(A többiekből kitör a röhögés)*

Igenis, az én nyulacskám!... *(Rámered a kezében levő rejtvényűjságra)* Mi az: kisebb az elektronnál, öt betű.

LŐRI Molekula.

JULISKA Nem fér ki. Ha mondom, hogy ötbetűs!

MARCI Kisebb az elektronnál? Akkor Elek!

JULISKA *(nézi az újságot)* Az meg négy betű! És különben is, az első három már megvan: „mez...”

LŐRI Miért nem evvel kezdte? Ha „mez ...”, akkor nem tudjuk.

Iván megjelenik három üveggel, villámgyorsan isznak

Azért, ha még egyszer születnék, csakis főbérlo fia lennék!

IVÁN Gondolod, hogy az csupa gyönyör?

LŐRI Nem is arról van szó! Egészen más létállapot! MARCI *(föllép a dobogóra. Nagyon komoran, nagyon ha-tározottan mondja)* Egyszer mi is főbérlok leszünk!

Mind nevetnek. Általában nagyon vidáman fogják föl ezt a helyzetet

FERI Jóságos ég, az lesz csak a szép világ!

MARCI *(továbbra is ugyanúgy)* Ami addig van, nem érdekes! Egyszer mi is főbérlok leszünk!

LŐRI Szerintem inkább igyál! Ha enni akarsz, van a konyhában Tavaszsi vagdalthús. Ott csinálják, ahol én dolgozom.

FERI Eszedbe ne jusson enni belőle!

VERA Különb is tavasz, most meg már nyár van. Tavaszki moslékba vagdalthús.

MARCI Ha én főbérlo leszek, sohasem eszem Tavaszki vagdalthúst!

LŐRI Az ügyis télen lesz, hogy te főbérlo leszel: majd ha fagy!

Már mindenen nevetnek, hisz elég gyorsan, elég sokat ittak

VERA Ugyan, miféle főbérlo lesz belőled?

LŐRI Ó lesz a saját albérloje!

JULISKA Hát ez egy hülyeség! Akkor ki fizeti kinek a díjat?

MARCI *(aki továbbra is komor)* És te? Te milyen fő-bérlo lennél?

VERA *(felugrik a dobogóra, megsimítja a székek támláját)* Én? Az én lakásom nagy és tágas. Csupa ablak. Csupa fény, csupa levegő! Az előszobában lesz egy bársony fotel, azon apróvirágos huzat! A huzaton egy nylon védőréteg, arra csipkéket horgolok. De ezt az egészet csak viccből! Mert különben minden bútorral mindent lehet csinálni, és aki le meri vetni a cipőjét az előszobában, azt többet nem hívom meg!

LŐRI *(fölugrik Vera mellé a dobogóra, kezében láthatatlan csokor virágot tart, megtörli lábát a láthatatlan lábtörőbe, csönget)* Csak én volnék!

VERA Jaj, de kedves! Virág, nekem?

LŐRI Ugyan, dehogy. A főnököknek viszem, Lajos-nap-ra. Én csak a kérdezőbiztos vagyok. Az iránt érdeklődöm, miből sziveskedett vásárolni ezt a túlságosan is tágas lakást, amiben ráadásul egyedül méltóztatik lak-ni?

VERA Dehogyan egyedül. A férjem van itt, meg a gyerekek. A kis Béla, Zalán, Hekuba, Sándor, Eulália, Jutas és a többi tizenkettő. S hogy miből vettem? ...

JULISKA *(közbekiabál)* Mágernétől kapta, a jószolgálatiért!

Kínos csönd támad

VERA Miért? Tisztességesen már nem is? ..

JULISKA Hogyne, a keresetedből! Nagy ablakok, meg fény! *(Fölugrik a dobogóra)* Tudod, mi lesz az én fő-bérletem? Albérlet!

Feri és Lóri is föllépnek a dobogóra. Megpróbálják eloszlatni a csöndet

FERI Parancsolj kérlek, tekintsd meg a lakásomat.

LŐRI Ugyan, csak ön után!

FERI Nem létezik! Parancsolj, előre!

LŐRI De ha mondom, hogy csak ön után!

FERI Örökké itt fogunk állni, ha nem megy előre!

LŐRI Hogy képzeli ezt, professzor úr?!

FERI *(pillanatra elkomorul, aztán erőt vesz magán)* Nos, akkor menjünk egyszerre! Tessék, foglalj helyet az éri oroszlanbarlangomban! *(Helyet kínál a széken Lórinek, amikor leülne, bal lábbal kirúgja alóla a széket, Lóri a földre huppan)*

Ezúttal teljes fényben elkezdődik az a balett, amit már többször láttunk. Lóri és Feri fölváltva kínálják egymást hellyel, majd a földre huppannak. A másik három közben táncmozdulatokkal kering a dobogón

MARCI *(egy intéssel elhallgattatja a halk zenét)* Én a főbérletemben albérloket fogok tartani! Rengeteg albérloket, és ágyrajárokat is! Tucatnyi ágyrajárót! Kivárom, ha addig élek is!

VERA Nagyon jól egymáshoz illetek Juliskával! MARCI

Ezzel a ribanccal itt? Ez legfeljebb a zoknimat

moshatja ki! Azt is csak addig, amíg nem leszek olyan menő, aki megveheti a saját lakását.

LŐRI És te, professzor úr? Te még nem mondtál semmit!

FERI Fo,almam sincs, milyen lesz a lakásom.

VERA Valamit mégiscsak elképzeltél?

FERI Semmit. Egész életemben undorodnék attól a lakástól, amit most képzeltem el. Kivárni! Érted: kivárni! Addig pedig nem lenni, csak létezni. Élni fehéren.

feketén, csak állást foglalni nem!

VERA Azt hiszed, azt lehet? Azt hiszed, azt szabad? Akkor már tisztességes leszel?

FERI A kettőnk közötti különbség, hogy bár mindketten

beleléptünk a pocsolyába, én egyszer majd eldobom

a cipőmet. Legfőképpen! Te viszont meztláb léptél bele!

VERA *(szinte sikoltva)* Én semmibe nem léptem bele! FERI

Dehogy. Csak itt laksz, édelepsz a mumussal! VERA

Csapdába estem, nem érted? Csapdába! Azért igazán

nem vagyok felelős, nem vádolhatsz semmivel! FERI

És ha ki nem mossuk a gyomrát, lefekszel a házi-

asszony fiával! Csupa szolgálatkészségből?

MARCI Én a főbérletemben albérloket fogok tartani.

JULISKA Az én főbérletem albérlet lesz!

LÓRI Nekem még albérletem se lesz! Ha itthon maradok egyáltalán.

Mind egyszerre beszélnek, táncolnak. Iván, aki lent maradt, lelocsolja őket a szódásüvegből

IVÁN Gyerekek! Gyerekek! Mind megőrültetek?!

Hirtelen elhallgatnak. Leülnek a dobogó szélére, majd egészen lejönnek

Sok volt ez a mai nap nektek, ugye? Csak legalább a gyomromat ne mostátok volna ki.

LÓRI (*krákogva*) Hát, szóval, ilyen főbérnök lennénk.

FERI Nincs több ital?

MARCI Esetleg kicsavarhatnánk a perzsaszőnyeget.

IVÁN Ital? Dehogyan nincs! Várjatok, hozom a többi!

(*Kisiet*)

MARCI Ahogy én ismerem, zacskós tejet hoz.

LÓRI Miért? Eddig is elég jókat ittunk, nem?

Iván megjelenik, újabb két üveggel. Mind isznak

JIJLISKA (*lekuporodik Márton lába mellé*) Hogy tudtok ennyit bevedelni?

MARCI (*a lány fejét vakargatja*) Eszembe jutott: mezon. Ez az az, ötbetűs, ami kisebb az elektronnál.

JULISKA Elektron? Kit érdekel?

IVÁN (*odalép Verához*) Tölthetek?

VERA Kösz, majd csak így üvegből.

IVÁN Nagyon klassz lett volna az a kora este. Eltekintve a karmolástól meg a gyommosástól.

VERA (*mosolyogva*) Biztosan. De próbálj meg másra gondolni. Ami elmúlt, elmúlt.

IVÁN A csudát múlt el. Még most is éppen úgy érzem...

VERA Nálam már elmúlt.

IVÁN Még szép! Nem is neked dugtak le egy csövet a torkodon!

VERA Nem haragszol, ugye?

IVÁN Dehogyan haragszom. Csak a torkom fáj... Végül úgyis bejössz az én ajtómon!

MARCI (*már részeg*) Igen, és nekem csak a kóla. meg az ápolónók...

LÓRI Mit makogsz?

MARCI Csak ez a két rohadt szenvedélyem van, ezért nem lesz belőlem soha tanársegéd.

LÓRI Nem baj, majd (*Feri felé bök*) a professzor úr be-segít, ha elvégzi az egyetemet.

MARCI (*Ferihez támológ*) Csak egyre' vigyázz, édesapám, a kólára sose szokj rá. Az ápolónók még hagyján, de a kóla!...

FERI Mi bajod van neked?

VERA (*a többiekkel együtt ő is berúgott*) Talán nem szereti a Coca-Colát.

FERI Nem baj, majd iszunk citromlét.

VERA (*Ferihez bújik*) Ma este az arcomra húznám a fej-lrörömet ...

FERI Részegen 'nem vállalok boncolást.

VERA Éln viszont már halott vagyok.

FERI (*mosolyog*) Azt mondtad, a boncasztalon megfog-hatom a feneked.

JULISKA (*csontrészegen középre támológ*) Kölykök. én ma főztem egy olyan lecsót! Egy olyat!

Márton, Iván és Lóri felugrik, érdeklődnek az étel hol-léte felől

JULISKA Hol van?! (*Színpadiasan föl kacag*) Végy egy kiló dunsztosüveget, pácold üvegesre, vágjál bele a pirospaprika pofájába, míg elkékül, a hagymát vágd bele...

LÓRI (*hergeli*) És egy kézigránátot!

JULISKA Főzz, amíg üveges nem lesz a szemed: akkor kell bele a csomag jancsiszeg ...

MARCI Nekem már ebéd óta fúrja az oldalamat! JULISKA És akkor... És akkor... Bele az egészbe egy kurva nagy, rohadt kökényszappant!... (*Hanyatt esik*)

Vera és Feri a háttérben csókolóznak. Iván bóbiskol Marci föláll, egy pohár vizet lötytyint Juliskára

MARCI Mára meghótt! (*Lörinchez*) Neked is keverjek antispiritet?

LÓRI Hogy mi? Hja? Az a kijózanító kotyvalék?!... Kösz. Én szeretem, ha részeg vagyok. Olyan megnyugtatóan kiábrándító minden.

MARCI Én viszont utálok. Mennyivel jobb a kóla! Csak az a baj, hogy részegen sose emlékszem a receptre. LÓRI Miért nem csinálod meg józanon?

MARCI Józanon mi a fenének igrak részegség ellen? Várj csak: kell bele vaj, petrezselyem. szódabi ... szó-dabikarbonát ... Itt mindig elakadok.

Vera és Feri bemennek az egyik szobába

LÓRI Nekem jobb módszerem vart Ezt a szódabi ... szóval ezt mondd egymás után, míg ki nem józanodsz. MARCI Nem kérünk ébresztést?

LÓRI Pont ébresztést ne kérjünk? (*A telefonhoz lép, tárcsázik*) Egy ébresztést kérünk hat órára... Igen...

pont hatra ... Miért pont hatra? Mert akkor akarunk fölebredni ... Miért akkor? Nézze, kislány, mire én azt elmagyarázom magának, hat óra lesz! Akkor indul az expediciónk ... Hogy hová? Várjon, megkérdezem Farker ezredést.

MARCI (*átveszi a kagylót*) Itt Pax őrnagy. Indulunk a Himalájára ... Dehogyanis pont hatkor. Pont hatkor ke-lünk. Csak utána indulunk! Ez milyen kíváncsi!

LÓRI (*visszaveszi a telefont*) Ne törődjön Scripbo tábor-nokkal, Wounded Kneenél légnyomást kapott, azóta nem kap levegőt... Hogy hülyéskedek? Ahá, már de-reng!... Dehogyan hülyéskedek! Idát lehet azt egy ilye kedves, meleg hanggal?! (*Leteszi a telefont*) Ja, kéz-csókom!

MARCI (*a szoba felé bök*) Mit gondolsz, sikerül nekik?

LÓRI Mi közöm a más sikerélményeihez?

MARCI Fogadjunk!

LÓRI Fogadjunk, Ha nyersz, adok neked egy kólát, ha viszont én nyerek, egy kólát kapsz tőlem.

MARCI (*főlemeli Juliskát*) Akkor mi most megnézzük esikse a konyhában. (*Kiviszi a lányt*)

LÓRI A konyhában?... Miért esne a konyhában?... A meteorológia jó időt mondott ... Istenem, milyen rohadt csönd van! De rohadt egy csönd van ebben az egész ... (*Belerúg Ivánba*) Legalább te hortyognál! Hallod, az anyád istenit!

IVÁN (*félálomban*) Mi?... Mi a báj? .

LÓRI Hortyogj már!

Iván szolgálatkészen hortyogni kezd. Lőrinc elégedetten leül.

A színpad elsötétedik.

Ismét a balettet látjuk, a villódzó kék fényben. Ezúttal szöveg nincs, a szereplők hangja az „Egy Duna-parti csónakházban” című slágert éneklő az „Allami Áruház című operettből Egy Duna-parti csónakházban nagy a jókedv mindennap, úszik az ember a boldogságban” stb....

Reggel van. A szétdőlt színpadon, ugyan nem látszik esti műsor nyoma, de kétségtelen, hogy buli volt. Iván padlón, félig ülő helyzetben alszik, (pontosan úgy, ahog' este láttuk. Vera a dobogó tövében fekszik, Márton kanapén hever.

Belép Lóri

LÓRI (*ásít, vakarózik. Megböki Ivánt*) Ébresztő!

IVÁN (*félálomban föl néz*) Már megint hortyogni kell? (*Engedelmesen hortyog*)

LÓRI Ébresztő!

IVÁN (*föl ijed*) Mi az? Mi van? Hány óra?

LÓRI Háromnegyed hat.

IVÁN Akkor meg mi a csudát akarisz?

MARCI (*mozdulatlanul fekvé a kanapén, teljesen természetes hangon megszólal*) Hatkor ébresztenek. LÓRI No, igen. Szólni kellene nekik.

MARCI (*felugrik*) Még majd balhé lesz.

LÓRI Balhé az már van.

MARCI (*a telefonhoz siet, tárcsázik*) Halló?... Kértünk egy ébresztést ... Igen, köszönöm~ .. Dehogyan akarjuk le-mondani!... Igen, pontosan tizenkét perc múlva! ... Mi az, hogy miért vagyunk akkor ébren?... Kegyed már este is nagyon kíváncsiskodott ... Attól még fölebred-hetünk, ha ébren vagyunk... Vagy gondolja, hogy re-

ménytelen? Hogy mi már **sose... Kegyed** a hülye!... A marha is... *(Leteszi a telefont)* Szóval mi már sose ébredhetünk föl...

LÓRI Itt járt a mumus.

MARCI Ne mondd! Komolyan? Gondolom, tetszett neki a dolgok állása.

LÓRI Bizony. Tajtékozott. A perzsáért valódi könnyeket ejtett.

MARCI Valódit? Kóstoltad?

LÓRI Szó van bizonyos személyek ágyarajáról való visszaminősítéséről. A károk megtérítésére addig is minden albérleti díjat tíz százalékkal megemelt.

IVÁN Ez ugye roppant kínos?...

MARCI Azt hiszem, jelen esetben éppen ez a megfelelő jelző, sápadtarcú testvérem.

IVÁN Azért ne tojjatok be! Legföljebb majd elájulok!

LÓRI Félek, kevés lesz.

Feri kilép az egyik szobából, fáradtan integet a fiúknak, át-sétál a színen, és a túloldalon kimegy

MARCI Tiszteletem, professzor úr!

VERA *(aki közben fölébredt, s most csodálkozva néz Feri után)* Miért nevezitek folyton professzornak?

LÓRI Mi az, te átlényegültél? *(Az egyik ajtóra mutat)* Odabent feküdtél le, és idekint ébredsz?

VERA Nagyon szellemes vagy, ha tudni akarod! Az történt, hogy éjszaka kijöttem. De kérdeztem valamit. LÓRI Kérdeztél valamit?

MARCI Kérdeztél valamit?

VERA Ti most sem vagytok fáradtak?! Azt kérdeztem, miért nevezitek Ferit professzornak?

MARCI Miért, hát nincs benne valami tudósszerű?

VERA Hülyéskedtek?

MARCI Szoktunk mi hülyéskedni?

VERA Most már komolyan kíváncsi vagyok.

IVÁN Tényleg, már nekem is föltűnt. Miért nevezitek professzornak?

MARCI Mert... Mert szorgalmas és okos. Előbb-utóbb sokra viszi.

VERA Talán el is hinném. De... Tegnap elmesélte nekem egy boncolás történetét.

LÓRI Ja, igen, a „háromszög”!

VERA Tudjátok, mennyire tiltakozik az egész ellen? Akkor meg nem hiszem el, hogy csak úgy professzornak meríték nevezni.

MARCI Régi ügy, nem érdekes.

VERA Fiúk, ne csináljátok ezt velem! Megöl a kíváncsiság!

MARCI Mondjuk el, kolléga úr?

LÓRI Mondjuk. Mert neki nem emelték az albérleti díját.

MARCI Egyszer volt, hol nem volt, egy élettanprofesszor. Már itt szeretném fölhívni a figyelmet, milyen mély ellentétben van az „élettan” kifejezés mondjuk a „körbonctannal”! Volt néki, volt néki egy darab szép szál leánygyermek. Hogy egyik szavamat a másikba ne öltsem, ez a leánygyermek történetesen csoporttársa a mi...

LÓRI A lány Feri menyasszonya, Feri pedig aspiráns az élettan tanszéken, s ha Esculápius is úgy akarja, még sokra viheti.

VERA Nincs egy ... cigitek?

MARCI *(megkínálja)* Hát ez a helyzet, művésznő.

LÓRI Egyébként a rumos szőnyeg és más egyéb disznóságok miatt, ma reggeltől többet kell fizetnünk a lakásért. Neked nem.

VERA Mi az, hogy nekem nem?!

LÓRI Te, úgy látszik, kivételt képezel.

FERI *(visszajön)* Díszes jó reggelt mindenkinek.

MARCI Ma reggeli hatállyal ötven forinttal többet fizetünk a szobáért.

FERI Ahelyett, hogy kaláccsal és habos kávéval várnátok, ilyen remek újsággal fogadtok, kutyák? *(Verához lép, átöleli. A lány kétségbeesetten hozzábújik)* Ott hagytál. Észre se vettem.

VERA *(kibontakozik)* Akkor már elmúlt a szesz hatása.

FERI De másnapos vagy!

VERD, Sosem vagyok másnapos. Minden reggel új napot kezdek.

FERI s most már mindig ezt a hangot használód?

VERA Miért? Mondjam azt, hogy szép volt? Meg hogy köszönöm szépen?

FERI Ha ezt nem hagyod abba ... !

VERA Nosza!

FERI *(a két fiúhoz)* Ti meg mit integettek?

Azok zavartan abbahagyják

VERA Sajnálom, ha az éjjel olyasmibe kényszerítettek, amit el akartál kerülni. Vállalom a teljes felelősséget.

FERI Mibe kényszerítettél?!

VERA Azt a... Azt a hülyeséget... Akkor úgy éreztem, mindannyian benne vagyunk a háromszögben, s az, hogy te kívül állsz, csak szöveg...

FERI Ilyeneket mondtam volna?! Ki nem állhatom, ha a tegnapi véleményemmel verik fejbe mai önmagamat. *(Próbálja Vera kezét megfogni)*

VERA Azt hiszem, kicsit félreismersz.

FERI Félreismerlek? Inkább te engem! De ti mit hadonásztok?

VERA Talán, hogy vesd le a karikagyűrűdet.

FERI Ja, ezt? Eddig nem vetted észre?

VERA Miért, néz nem kellett volna? Egyébként észrevettem. De változat ez valamin?

FERI Teljesen megörültél!

VERA Osztom a nézetedet a tegnapi napról. Nem szeretem, ha a tegnapi részeg örültségeim mai folytatását kéri számon rajtam.

FERI Az más. Akkor kvittek vagyunk. Uraim, ma ágyba kérem a reggelit. *(Kimegy)*

MARCI Ez hülye.

LÓRI Még annál is ...

MARCI Beszéljünk vele?

LÓRI Minek?

MARCI Talán ránk is ragad valami.

LÓRI Az más. Akkor beszéljünk. Ezt a hangsúlyt még meg kell tanulnom: „az más, akkor kvittek vagyunk”.

LÓRI *(kifelé menet)* Kvittek?

MARCI Kvittek. *(Kimennek)*

IVÁN Ezek elmentek! Én azért ma is kapható vagyok mindarra, amit tegnap ...

VERA Beléd rügök!

IVÁN Nem veszed észre, mennyire megváltoztam tegnap óta? Szóval ... Szóval, hogy én se vagyok azonos a tegnappal? Ha neked az ilyenek tetszenek.

Mágné és Juliska bejönnek

(Felugrik) Már érzem is a vörös ködöt fölfelé szállni!

MAGERNÉ Szóval, így néz ki az egész lakás. Mondhatom!

IVÁN Anyuka, rögtön elájulok!

MAGERNÉ Dögölj meg!

IVÁN Anyuka, hogy mondhatasz ilyet?

MAGERNÉ Azt hiszed, nem tudom, hogy te itattad le őket?! Az én pálinkámat vedeltétek álló éjszaka?! IVÁN

Na! Nana! Nana! Az az én rumom volt. Nagyrészt!

MAGERNÉ A te rumod? Miből vetted, ha szabad érdeklődnöm?

IVÁN A keresetemből! A kárbunkulusszemű lila majmokból!

MAGERNÉ Azt mered állítani, hogy az a te pénzed? Te tetű! Te!... Jaj, csak ne lennék ellenségekkel és hülyékkel körülvéve! Takarodj a szemem elől!

IVÁN Én kimehetek!

MAGERNÉ Mire vársz?

IVÁN Szép kis reggel, mondhatom. *(Kimegy)*

JULISKA Sütivaló hal, négy betű.

MAGERNÉ Ton.

JULISKA Az csak három.

MAGERNÉ Akkor ird két n-nel! Csak engem hagyj békén! *(Verához, aki kifelé indul)* Hová mész, kis húsom?!

VERA Fáradt vagyok, rossz a közérzetem. Nem tudok emberek között lenni.

MAGERNÉ Talán kevesebbet kellett volna a rumosüveggel cicázni az éjszaka! Bármit gondoltam volna, de, hogy te is részt veszel egy ilyen gusztustalan orgiában!...

VERA *(halkan)* Szó sem volt orgiáról. Beszélgettünk, itunk, jól éreztük magunkat.

MÁGERNÉ Nem akarok semmit számon kérni, de tudom amit tudok. Még a legenyhébb kifejezést használnom, ha orgiának nevezem.

VERA Micsoda tehetséged van neked, hogy mindent *undorítóvá* tégy?!

MÁGERNÉ Talán inkább te undorodsz magadtól, kis húsom!

VERA Ma tényleg elmegeyek. Egy percig sem maradok tovább!

MÁGERNÉ Neem, kis húsom! Szó sincs róla! Reggel még azt hittem, számíthatok rád. Úgy gondoltam, te majd segitesz rendbe hozni a dolgokat, de már nyilvánvaló, álom volt. Gondoltam, neked nem emelem föl az albérlési díjadat. Most már azonban látom, milyen ostoba voltam! Mától ott laksz Juliskáék szobájában, és szót se halljak többet!

VERA Fogalmam sincs, hol leszek ma este. Egy azonban biztos: itt nem!

MÁGERNÉ Azt hiszed, belibeghetsz *ide*, mint a kis pillangó, körberöpködhetsz a lakáson undorodó pofával, hogy „juj, milyen kakás itt minden”? És azt hiszed, hogy közben patyolat tiszták maradnak a szárnyacskáid? Nem, kis húsom, egy fenékkal sose ülhetsz meg két lovat! Gondolod, amit tegnap műveltél, az valami nagyon erkölcsös dolog volt? Lerészegedni, bevenni a tablettákat, szétülni a lakást, kurválni, azután hétfőn tovább folytatni a munkát, mintha mi sem történt volna?!

VERA Undorító!

MÁGERNÉ Undorító, ugye? Legalább három tanúval rugatlak ki a pályáról, ha egyet nyikkansz! Nagy tévedésben vagy, kis pillangóm!

VERA Tudod *mennyit* törődök én a tanúiddal?

MÁGERNÉ Nem is beszélve a szép fiatalemberéről! Egy rossz szó, és a menyasszonya félórán belül kivágja az utcára, a leendő apósa nem egészen húsz perc múlva követi a példáját! Azután a barátod mehet hegedűvel Dialapozni az Élettani Intézet bejáratához. Gondolom, majd szépen megköszöni neked ezt az egészséget.

Vera kirohan

Na, mit mondtam, hogy ez lesz a gyöngye pontja?!

JULISKA Bámulatos! Belőlem sose lenne főbérlő.

MÁGERNÉ Ahhoz nálad még ezen kívül is hiányzik néhány dolog. Menj szépen utána, segíts neki átköltözni, mutasd meg az ágyát. Ugyse sokáig alszik abban!

Juliska kimegy, Mágerné bekopogtat Feriék ajtaján

Fiatalember! Kijönne egy pillanatra?

LŐRI (*kikukkant*) Mármost, hogy én?

MARCI (*a háta mögött*) Esetleg rám tetszett gondolni?

MÁGERNÉ Nagyon jól tudják, hogy a hálótársukról van szó.

LŐRI Attól tartok, gyengélkedik.

MARCI Egészen gyenge.

L-ŐRI Szinte mozdulni se tud.

MARCI Ennek érdekében oda is kötöttük az ágyhoz.

MÁGERNÉ Ha gyengélkedik, esetleg magukat majd átküldöm az ágyrajárókhöz, hogy több legyen neki a hely és a levegő.

Feri megjelenik, Lóri és Marci továbbra is az ajtókeretnél maradnak, figyelik a beszélgetést

Kedves fiatalember! Mikor ön ideköltözött, megmondtam, hogy egyedülálló özvegyasszony vagyok. A lakásomban nem tartok vasfegyelmet, tudom, hogy ifjakról van szó, akiknek kell a mozgás, a kakaskodás. *Igy* volt?

FERI (*bólint*) Kétségtől mentesen.

MÁGERNÉ, Azt *azonban* nem vártam volna, ami az éjszaka történt.

LŐRI Mi történt az, éjszaka?

MARCI Miért, történt valami az éjszaka?

LŐRI Nem tudom, én aludtam az éjszaka.

MÁGERNÉ Az én lakásom *nem* kocsma és nem bordélyház. A két szobatársától voltaképp nem vártam mást, nem is tudom, miért tartom őket továbbra is? Talán az engedékeny szívem az oka. De ön, akiért a professzor úr személyesen vállalt garanciát! A professzor úr, aki

megbízott azzal, hogy önnek otthont és nyugalmat biztosítsak! Mit gondol, mit mondana, ha mindezt megtudná? Talán azt mondaná: *nagyon* helyes, kedves Mágerné, csak így tovább? Pontosan azt szeretném, ha a leendő vőm, akire a lányom jövőjét bízom, addig is italozó életmódot folytasson, és orgiákon vegyen részt.

FERI Aligha mondaná.

MÁGERNÉ Bennem azonban még *mindig* él a bizalom-nak egy szikrája, és reménykedem abban, hogy ön *já* útra tér! Épp ezért egyelőre - hangsúlyozom, egyelő-re! -, nem szólok erről a professzor úrnak, amennyiben a továbbiakban bizonyítja, hogy megváltozott. A tegnapi éjszaka okozott károkról pedig magával és a cserfes szobatársaival is beszélgetünk még! Mit szól ön mindehhez?!

FERI (*bólint*) Mit szólok? Kinyalhatja! (*Visszamegy*)

LŐRI Vajon jól hallottam, amit mondott?

MARCI Azt mondta-é, hogy kinyalhatja a ... ?

LŐRI Ki ne mond! Ilyenről hallani se akarok. Szerintem valami seregről lehetett inkább szó!

MARCI Seregről? Lehetséges, hogy *én* hallottam rosszul? Mindenesetre már kora reggel észrevettem, hogy valami baj van a közérzetével.

LŐRI Talán keveset aludt az éjszaka.

MARCI Avagy reggel *nem* úgy jöttek össze a dolgok, ahogy tervezte?

LŐRI Esetleg épp *az* imént történhetett ...

MÁGERNÉ Befejezték? (*Nagyon halványan elmosolyodik*) Kedvelem, amikor maguk ketten bohóckodnak! Nagyon kedvelem ezeket az apró tűszúrásokat! Maguk ilyenkor jól érzik magukat, ugye? Azt gondolják, jó alaposan odamondogattak a buta vénasszonynak?

MARCI Ugyan!

LŐRI Hová gondol?

MÁGERNÉ Hát csak szurkáljanak! Szurkáljanak, amíg fizetik az ötszázötven forintot, amely lehet, hogy hat-száz lesz. Csak tudják, nekem vastag a bőröm, maguk pedig nevetéses, szemtelen legyegységek! És ez vonatkozik a ma reggel nagyon humoros barátjukra is. De ha egyszer *nagyot* találnak szűrni, jön ám a légyecsapó! Vagy mehetnek ebből az albérlétekből a francos nagyvilágba! (*Kisétál*) Úgy ám!

LŐRI Ezután csak szonettek fogok hozzá írni.

MARCI Frau Mäger, Frau Mäger, nur du allein ... LŐRI Anna, Anna, Mäger Anna, nananna-nanna! MARCI Mindenesetre néhány napig kuss! (*Visszamegy a szobába*)

LŐRI (*előrébb lép az ajtókeretből*) Sej, Konti utca fölött gyászba borult az ég, pedig tegnap is hej, nagy vigasság volt még. Szép költemény. Nem én költöttem.

Vera megy át a színpadon

Itt maradsz?

VERA Tessék? ...

LŐRI Én... Én hallottalak tegnap... meg tegnapelőtt hözöngeni ... Szerintem nagyon szép dolgokat mondtál... Kár volt belemásznod ebbe a csapdába.

VERA De benne vagyok, nem?

LŐRI Azért kérdezem... mert ... mert olyanokat mondtál, amit én is mondhattam volna. Ha akkor jut eszem-be, amikor kell... De akkor sose jutott... Vagyis azt akarom mondani ... Ha elmennél .j . .

VERA Igen?

LŐRI Végis én... Azt hiszem, veled tudnék menni. Es ketten talán könnyebb.

VERA Ne gondold. Kettőnknek lenne *igazán* nehéz, öreg cinikus!

LŐRI A fenébe is! Idén te vagy a harmadik, akinek szerelmet vallok, de valahogy sose jönnek össze a dolgok. Én *meg* csak itt rohadok. Tudod, az élet vége mindig az, akasztás ... Sokért már elindult a hóhér, sokért ezután jön. Van, hogy szénanáthát) kap, azért késik, né-ha meg a felesége beteg, és *ezért* neki kell elhozni a Kishóhért az övodából. Azért végül mégiscsak megérkezik... (*Közben megjelenik Márton az ajtóban. hallgatózik*)

VERA Ez is egy vélemény. Mindig azt hittem, ha az ember tiszta, és nagyon hisz valamiben, akkor semmi sem tudja összepiszkolni. Azután látod, ide keveredtem, és három nap alatt... Mindig csak lépésnyire, mindig

csak egy kicsit, és észre se vettem: egyre jobban bele-
máztam.

LŐRI Dehogynem! Te ugyanolyan vagy, mint amikor ide-
jöttél. Csak mi vertük fel körülötted a sarat, attól ilyen
fekete az egész. Te azonban nem! ... És ha segíthetnék?

MARCI Csak tedd el magad még jobban! Nem igaz, hogy
milyen hülyeségeket szövegsz. *(Verához)* Az a helyzet,
hogy mi itt benne vagyunk a dolgokban, jó mélyen;
szügyig. Te viszont még elmehetsz. Amíg nem késő.

VERA *(tűnődve)* Ferit akkor Mágerné tönkretesz. Mágerné
mindre képes! És ha a menyasszonya megtud-jal...

FERI *(a szobájából)* Ūrűlnék, ha nem foglalkoztatna
ennyira az úgynevezett menyasszonyom! Ūrűlnék, ha az
űgynek ezt a részét teljesen rám bizná! Ūrűlnék, ha a
(megjelenik az ajtóban) menyasszonyomnak én magam
mondhatnám el az egészet, még ma. Azt hiszem, a
meglapulási politikám csődöt mondott. Ūgy látszik, csak
a vírusok képesek kristályos alakban is túlélni. Es ami a
legszőrnyűbb, két éve nem volt ilyen jó a kedvem!

VERA Ennek szűvből űrűlök. *(Kimegy)*

MARCI Áttörtűk a málnaszőrpvonalat, diadalmas csa-
pataink ész nélkül mennek előre!

LŐRI Szerintem ti félreértitek a helyzetet.

MARCI Mármit az a helyzetet, amiben az előbb meg-
leptek benneteket?

LOBI Helyzetet?

MARCI Beszél itt valaki helyzetről?

LŐRI Látod, hát ez a helyzet! Most azt kéne eldönteni, *hogy*
(Ferire mutat) ti most utáljátok vagy szeretitek egymást?
Szerintem ez igen lényeges kritérium, és attól tartok,
mindketten azt hiszitek, hogy a másik lehetőségről van
szó.

*Mágerné bejön, egy újsággal a hóna alatt. A többiek ki-
sietnek. Leűl egy székre. Ūgy találja, hogy ebből a szűgből
nem látja be az összes ajtót, megigazítja a széket, újra leűl.
Iván csörtet át a szűnen, nagyon elszántan*

MÁGERNÉ Kisfiam!

Iván nem válaszol

Ivánka! Kisfiam! Hová mész?

IVÁN Megdögleni! Azt mondtad, dögöljek meg! *(Megáll)*

MÁGERNÉ Tudod, hogy nem komolyan mondtam!

IVÁN Mit nem mondtál komolyan? Mikor mondtál te
valamit komolytalanul? Mikor tréfáltál velem? Mindig
csak az ordibálás, parancsolgatás vagy a gűgyögés. *Igy*
kisfiam, űgy kisfiam - azután csoda, ha ilyen hűlye
lettem! Rajtam röhög az egész világl!

MÁGERNÉ De hát tudod, hogy én csak ...

IVÁN Tudom, te csak értem! Az én boldogulásomért! Ezt
már láttam a tévében, a Családi körben! A padlás nálam
már tele van jószándékkal meg törődéssel!

MVIÁGERINÉ Épp most teszed ezt velem, éppen most?

IVÁN Ha egyszer most *van* érkezésem!... *(Ránéz az órájára,
gyermekesen sorolni kezdi)* Kilenckor gyógy-tornára
megyek, tizkor a Müller bácsihoz a majmok
kərbunkulus szeméért ...

MÁGERNÉ Itt *ina* valami nagy baj lesz, már érzem. Itt ma
összeomlik minden. Semmit se *értek*, egyszerűen
semmit! Legalább te segíts!

IVÁN Pedig ha valaki csinált valamit, te csináltál mindent!

MÁGERNÉ Orvostanhallgatóék pimaszabbak, mint más-
kor, a Feri életében először szemtelen... Nem értem az
egészet!

IVÁN Nem voltál itt tegnap este. Akkor talán értenéd!

MÁGERNÉ De hát házibuli máskor is volt. Legfőljebb
kirűgtam néhány embert, főleltem a díjat, és minden
elrendeződött.

IVÁN Ūgy látszik, mások a „körülmények”, a „viszonyok”.

MÁGERNÉ Legalább ne gűnyolódnál! Hát ezek nem *ér-tik?*
Miert kell mindenkinek a saját bőrén megtanulnia, hogy
szűllel szemben nem lehet, hátszűlben meg nem
ajánlatos?

Belép Vera a bűrűndűkkel

(Összeszedi magát. Hadarva) Ha tegnapelőtt délután
elmentél volna, tűnkrethettél volna! Ma már egyszerűen
nincs értelme, hogy elmenj! Csak magaddal tolsz ki!

VERA *(leteszi a két bűrűndűt)* Grondolod, hogy ez az első
eset?

MÁGERNÉ Tűnkreteszél itt néhány embert!

VERA Hiszem, hogy majd talpra állnak! Lehetetlen, hogy az
ember mindig a más kényelméért tartsa a szűját!

MÁGERNÉ Álmodokban nem lehet hinni!

VERA Én álmodokban hiszek!

MÁGERNÉ Az ilyen emberek *minden* űvegfalba beleverik az
orrukat!

VERA Majd csak elfogynak az űvegfalak!

MÁGERNÉ Miert nem. értitek meg ti mind, hogy a nagy
elvek, csak a felvonulásokra valók, jelszőnak?! Miert nem
értitek, hogy a valóság más! Az egész világl tele van
szűgesdrűttal, és egy *műdon* maradhatsz meg, ha űgyesen
kerűlgeted űket!

VERA Nem érdekelnek a drűtok!

MÁGERNÉ Még soha *nem* láttam, hogy Igazságűkből
meg lehetett volna élni! Még soha nem láttam, hogy egy
kisember ne dűglűtt volna bele az Igazságűgába! VERA Ebből
persze nem az kűvetkezik, hogy nincs is
igazság.

MÁGERNÉ Egyedűl maradsz, tűnkremész!

VERA Lnkább, mint szűtykos kis fél igazságűkakat dugdosni
vászonzacsűkűba! Éjszakánként számolni a rűgásűkakat,
amit napkűzben kaptam, s azt, hogy a kűpések kűzűl,
amikbe belenyűltam, hány volt az egyforintos!

MÁGERNÉ *(kűtségbeesett)* Kirűgatlak az állásűdből! El-
kergetlek a pályáról. Juliska!

Juliska besiet

Mit csinált ez a lány tegnap este?

JULISKA *(mintha leckét mondana)* Elűszűr berűgott, az-
után gűgyűszűreket vett be, és szűttűrte a berendezést,
összesandította a lakást. Azután még továbbrészeges-
kedett, lefekűdt az egyik albérlűvel, és csak én tudtam
megakadályozni, *hogy* a tűbbivel is ne kurválkűdjön.
MÁGERNÉ Albérlű urak! Lűrinc, Műrton űr! Jűjjenek bel

Semmi sem mozdul. Vera halványan elmosolyodik

Az anyjuk űristenit! Lűrinc, Műrton űr!

VERA Ok ketten sokkal becsűletesebbek, mint ahogy te
gondolnád.

MÁGERNÉ Jűjjenek be, a mindenit, mert repűlnek az
albérletbűl!

A két fűű bekűllog

Albérlű urak! Mi volt itt az éjszaka?

Lűri villogó szűmmel Műgernéra néz, de nem szűl semmit

MARCI Mi, kérem szépen, nem tudunk semmirűl. Én a
magam részűrűl nagyon berűgtam, és nem emléksűzem...
LűRI Khm... Így azután nem is tudhatjuk, ki fekűdt le
kűvel, és ha lefekűdt, milyen célzattal tette.

VERA Ezzel most mit értél el?

MÁGERNÉ Talán sikerűlt megmutatnom, hogy a kűrűl-
mények, a viszonyok igenis behatárolják a lehetősűgeket!
VERA Mindig legalább két dolog kűzűl választhatsz! És ha
valaki a rosszat választotta, az nem bizonyítja, hogy a jű
nem is létezik. Csak a vakok orszűgűgában lesz kirűly a
félszűműbűl! Szerencsűre itt elég sokan látnak! *(Fűl-emeli
a bűrűndűket, kimegy)*

FERI *(megjelenik az ajtajában, kezűben tásűka és sport-
szűtyor)* Csak ennyit akartam mondani!

MÁGERNÉ *(pánikban)* Megállni!

FERI *(bokáját csattogtatva)* Uraim, űrűltem, hogy meg-
ismerkedhettem az űnűk fajtájával. *(Műgernéhez)* Pá,
megmentűm! Lehet, hogy még találkűzűnk!

MÁGERNÉ *(zavartan)* Micsoda marhasűg, micsoda egy
hűlye marhasűgl! Ahogy az embereket ismerem, ezek
egyesen a Direktiszűzhez rohannak!

MARCI *(Lórinék, gúnyosan)* Az akasztás a hóhér igazolt távolléte miatt elmarad.

LÓRI Tévedés. A hóhér rossz trolira szállt, de száz esetből kilencvenkilencszer odaér.

MAGERNE *(ijedten, rábeszélően)* Még az a szerencse hogy maguk nagyon helyesen viselkedtek. Te is, Julis-kára, pedig féltem egy kicsit.

JULISKA Hát igyekezik az ember, ha az albrétlétéről van szó,

MARCI Lehet, hogy feleségül veszlek. Úgy látszik, még sokat tanulhatok tőled.

MAGERNE Amit reggel mondtam, a tízszázalékos emelésről, nyugodtan felejtsek el ... Alkalmasint lehetséges hogy ide jön az igazgató... De remélem, erre nem kerül sor...

IVÁN *(aki eddig a sarokban hallgatott)* Ide fog jönni! Es ha idejött, kérdez majd tőled néhány dolgot, néhány nagyon kellemetlen dolgot!

MAGERNE *(próbálja összeszedni magát)* Te pedig most szépen elmész hazulról a műhelybe, és három napig m is lássalak!

IVÁN Attól tartok, tévedsz.

MAGERNE Vigyázz! Ha azt hiszed, bármi visszatartat még meglepődhetsz! Én átgázolok rajtad is!"

IVÁN És akkor mi van? Van egy lakásom, van egy műhelyem, a fejed tetejére is állhatsz!

MAGERNE Az én lakásomban laksz, az én műhelyember dolgozol!

IVÁN Ha kinyitod azt a szekrényt, találsz, benne egy pápírt, ami igazolja, hogy a lakást és a műhelyt a törvényes formáknak megfelelően én vásároltam. az é 1 nevemre. Hiába, anyuci, így van ez. Tudod, a Dolgok?

A körülmények, a lehetőségek! Húsz évig tanítottál rájuk! Remélem, nálad jobb tanítvány leszek. *(Zsebre akarja vágni a kezét, de véletlenül mellénél, ettől majdnem hasra esik)* Pedig nem vagyok egy zoológus típus! *(Kimegy)*

MAGERNE *(nevetgél)* Elmentek. Néhányan elmentek! Sebaj, több hely marad nekünk! A fiatalurak, az én szemtelen legyecskéim ezután ketten lakhatnak a szobájukban. És tíz százalékot elengedek a díjból. *(Mint a hipnotizőr, de már nincs igazi ereje)* Önök nagyon-nagyon okosan viselkedtek. Nem is olyan leossz, hogy ilyen kevesen vagyunk, ugye? Mint egy kis család? Megleszüni, itt, elégeélünk, mint Marci Hevesen! Csak nyugodtan, legyecskéim! *(Bűvöli őket)* Szépen visszamegyünk a szobánkba, lefekszünk az ágyra, most inár úgyis késő minden, elmentek a vendégek! Lekéstük mi már azt a vcnatot, előbb kellett volna ébredni, fiatalurak, visszamegyünk a szobánkba, szépen, nyugodttan!

Juliska rémulten a falhoz lapul, a két fiú egymásra néz, azután gépiesen, szinte álomban, elkéseredett módszerességgel törni-zúzni kezd. Széttördelik a kellékbútorokat, letépik a papírmásé falakat, amíg ném látszanak a színpadi gépek vasvázai. Időnként megpróbálnak felugrani a: dobogóra az ottani székekért is, de mindig visszacsúsznak.

Juliska szapora igyekezettel csatlakozik hozzájuk, fél szemmel állandóan Marcit lesve; ötutánozva. Mágern-z megpróbál egy-egy darabot kiszedni a kezükből. A jűim, kétoldalról belekapaszkodnak a függőnilbe, rángatják, miközben az lassan, majd egyre gyorsabban leereszkedik, összeborul, eltakarva előlünk a színpadot

VÉGE

Felelős kiadó: Siklósi Norbert, a Lapkiadó Vállalat igazgatója

Borsod megyei Nyomdaipari Vállalat, 1931 - 3374 - Felelős vezető: Kilián Béla igazgató